MOKY3

ČASOPIS, KTORÝ ŤA POSTAVÍ NA NOHY!

školský časopis, máj 2020, XVI. ročník, 2. číslo, polročník
https://mokrohajska3.edupage.org/a/skolsky-casopis-moky3

Z OBSAHU VYBERÁME

Nákup potrieb na kreslenie a maľovanie v hodnote 337,- eur odovzdaný 15.mája 2020 deťom z MŠ Kramáre.

ZO SRDCA ĎAKUJEME všetkým,, ktorí kúpou januárového čísla časopisu Moky prispeli na tento nákup!

FOTO: redakcia

Koronavírus alebo Čo sme nečakali od roka 2020
Pár slov žiakom odchádzajúcich ročníkov
My a koronavírus/ankety, denník
Čím žijeme počas karantény?
-Varíme/Recept na sendvič
-Spíkujeme /Hello English readers!
-Nazrime cez okienko 1. stupňa
-Reagujeme na výzvy/ Daruj krv!
Bývalí absolventi/Anna Škodová
Skutočné príbehy
Šport v čase pandémie
Ekookienko 4.A
Reportáž tesne spred korony/Rím
Knižný tip/Odvážne srdce
Vtipy
LITERÁRNA PRÍLOHA ČASOPISU

SLOVKO NA ÚVOD

Ahojte milí čitatelia!
Vitajte pri špeciálnom KORONAvydaní!

V súčasnej dobe nás ohrozuje koronakríza, ktorá nás uväznila doma. Nebudeme sa tváriť, že nám to prekáža, ale určite by sme boli radi, keby sme sa mohli viac spoločensky socializovať. Na druhej strane, náš tím neustále pracuje na časopise, ktorý pre Vás pripravujeme a vaša radosť je pre nás potešením. Mnohí z Vás sú doma a chodia do prírody, alebo sedia za počítačom ako ja a hrajú hry. Nezanevrime však na školu a pripravujme sa, pretože sme odkázaní na seba. Je len na nás, či sa chceme alebo nechceme vzdelávať.
Chcem Vám odkázať jedno posolstvo:
Nosiť rúška je životná skúška ☺
A na záver chcem ešte jednu vec. Ja a samozrejme celá redakcia sa chceme poďakovať všetkým učiteľom, ktorí na nás myslia s úlohami a veríme, že nám ich nebudú pridávať viac a viac. Zároveň máme pre Vás súťaž o **BEST CRAZY FACE MASK**.

Ako sa zapojiť? Je to jednoduché.

1. **Prines svoje najvtipnejšie rúško do školy a prihlás sa u šéfredaktora, čiže u mňa.**
2. **Inšpiráciu hľadaj v našej rubrike VTIPY na konci tohto čísla časopisu.**
3. **Vyzbierané rúška budú bojovať o prvé, druhé a tretie miesto.**
4. **Hlasovať bude porota zložená z pedagógov.**
5. **Víťazov čaká odmena a prvé tri miesta budú uverejnené ďalšom čísle.**
6. **Súťaž sa bude konať, keď sa vrátime do školských lavíc.**

Prajem Vám prijemný zvyšok koronaprázdnin!
Šéfredaktor Niko

Titulná strana: foto: Rúškové zátišie: D. Krajčovičová
Záverečná strana: obrázok: Spolu to zvládneme: D. Režňák, 6.A

Koordinátorka školského časopisu Moky 3: PaedDr. Daniela Bauerová
Šéfredaktor: Nikolas Benedikovič, 1. SVC
Redakcia: Samuel Béreš, 4.G, Ján Smriga, 4.G, Filip Aufricht, 3.G
Spolupráca:PhDr. Dana Capeková, Ing. Gabriela Čellárová, PaedDr. Marta Frindrichová, Mgr. Mária Kabová, p. Dana Krajčovičová, Mgr. Peter Novotný, PaedDr. Katarína Šaradinová, Ing. Silvia Tazberíková, Mgr. Petra Zváčová, Anna Škodová, trieda 4.A, trieda 9.A, trieda 3.G, trieda 4.G, trieda 2.SVC,jednotlivci z tried 5.A, 5.B, 6.A, 6.B, 7.A, 1.EOOS, 1.G, 2.G a členovia krúžku Moky 3
Mailová adresa redakcie:casopismoky3@gmail.com
Uzávierka najbližšieho čísla: 15. január 2021

Koronavírus je skúškou ...
... z ktorej môže vzísť lepšia budúcnosť pre ľudstvo!

Vaša redakcia

„Všetci sme zraniteľní,
všetci sme si rovní a všetci sme vzácni.
Kiežby nami silno zatriaslo to, čo sa okolo nás deje: Prišiel čas, aby sme začali odstraňovať nerovnosti a liečiť nespravodlivosť,
ktorá podlamuje zdravie celej ľudskej rodiny.”
Sv. Otec František
19.apríl 2020

KORONAVÍRUS - ČO SME NEČAKALI OD ROKA 2020?

Pripravila: p. uč. Dana Krajčovičová

Ilustračné foto: Veda instory, Sanu ac, Squarespace, Facebook, Headtopics, Brightdrops, Quotefancy, Omgquotes

Milí žiaci.

Sme doma už niekoľko týždňov. Asi všetci sa zaujímame o to, kedy sa vrátime do života, aký sme mali pred „koronou“. Určite to budeveľmi závisieť aj od toho, ako dôsledne budeme dodržiavať odporúčania a príkazy, vďaka ktorým nákaza ustúpi.

Možno sa vám občas mihne hlavou – čo to vlastne tá pandémia je?A koronavírus? Prečo musíme nosiť rúška, každú chvíľu si umývať ruky, nosiť rukavice, okuliare, radšej nechodiť von medzi ľudí a dodržiavať vzdialenosť aspoň dva metre od iných? Prečo sú pozatvárané mnohé obchody?

Takže:

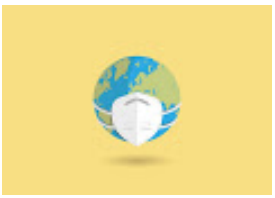

O pandémii sa hovorí vtedy, keď sa náhle a hromadne začne vyskytovať a šíriť choroba na veľmi veľkom území, pričom môže zasiahnuť aj celý svet. Pandémií zažilo ľudstvo už niekoľko. Najstaršia známa sa datuje do druhého storočia nášho letopočtu. (Ako iste viete, storočie, v ktorom žijeme, je dvadsiate prvé.)

Ďalšie pandémie:

- 14. storočie - Čierna smrť (mor), pôvod baktéria, zasiahla celú Európu a Áziu
- 1889 – 1892 - Ruská chrípka,pôvod vírus, celý svet
- 1918 – 1920- Španielska chrípka, vírus, celý svet
- 1957 – 1958- Ázijská chrípka, vírus, celý svet
- 1968 – 1970- Hongkongská chrípka, vírus, celý svet
- 1981 – dodnes- AIDS, vírus HIV, celý svet

Do roku 2002 sa jeden druh vírusov – coronavirus (koronavírus) zúčastňoval len na obyčajných prechladnutiach. V roku 2002 však spôsobil beta-coronavirus chorobu celého dýchacieho aparátu SARS s veľmi ťažkým priebehom. Zasiahol 26 krajín.

- december 2019 - ??? - choroba COVID-19, vírus SARS-CoV-2, celý svet

Pandémie sa vždy šíria po svete tak, že ich pôvodcov roznášajú ľudia. Kedysi sa ľudia presúvali pomalšie ako dnes, lietadlá a najprv ani autá

neexistovali. Dnes stačí jeden nakazený človek v lietadle a vírus prekoná v okamihu tisícky kilometrov. Kedysi však ľudia nepoznali príčinu pandémií a nedokázali sa proti nim účinne brániť. Zomieralo veľmi veľa ľudí. Dnes už pôvodcov pandémií, vírusy, poznáme oveľa lepšie a chápeme, ktoré opatrenia pomáhajú nákazu lepšie zvládnuť. Počas nových pandémií zomiera stále menej a menej ľudí ako kedysi. Až 80 percent (oveľa viac než polovica) chorých ľudí má dnes mierny priebeh choroby, bez ťažkých príznakov.

Prejavy choroby: Väčšinou vysoká horúčka, suchý kašeľ, ťažké dýchanie, únava, bolesť svalov,...

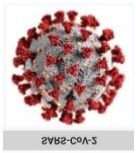

Dnešný koronavírus sa šíri z nakazených ľudí, je ukrytý v kvapôčkach, ktoré sa kašľaním, kýchaním a pri hovorení dostávajú do okolitého vzduchu. Na rôznych povrchoch sa môžu udržať aj viac hodín. Pri voľnom dýchaní adotyku plochy s vírusom sa tak ľahko cez nos, ústa a oči dostanú do iného človeka. Preto je také dôležité nosiť všetky ochranné pomôcky, vychádzať von čo najmenej a dodržiavať pre istou od ľudí približne dvojmetrový odstup. Nákaza sa u človeka nemusí prejaviť hneď, preto je dôležité aj to, aby ľudia, prichádzajúci z nebezpečného prostredia, dodržiavali tzv. karanténu (izoláciu), aby prípadne nerozniesli (neviditeľnú) nákazu ďalej.

Naše bezpečné správanie, keď počet nakazených nie je veľký, umožní nemocniciam, aby sa dokázali postarať o všetkých chorých s ťažkými príznakmi. Ak by ich kvôli našej nedisciplinovanosti bolo príliš veľa, nemocnice by nemuseli stačiť a mŕtvi by začali pribúdať. To, samozrejme, nemôže nikto chcieť.

A čo je to teda tenkoronavírus, ktorý dokáže spôsobiť niektorým ľuďom ťažké ochorenie? Možno budete prekvapení. Nie je to drobnučký živočích napádajúci ľudí. **Je to superminiatúrnybunkový prívivník, ktorý nemá žiadne z typických prejavov života: nehýbe sa, nemá látkovú výmenu, netvorí bielkoviny, nereaguje na podnety, nerastie, bez hostiteľa (teda napríklad nás, ľudí) sa nedokáže množiť.** Svojimi výrastkami sa dostane do našich buniek a odtiaľ škodí. Jeho pôvod je, podľa vedcov, v zvieratách, iné teórie sa zatiaľ nepotvrdili. **Ak si chceme veľkosť vírusu predstaviť, pozrime sa na milimeter (na pravítku) a rozdeľme si ho v duchu na MILIÓN (1 000 000)** rovnakých kúskov. (Baktéria je tisíckrát väčšia.)

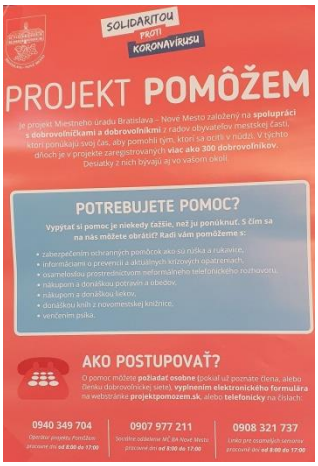

Ľudia museli kvôli koronavírusu zostať doma, aby sa pokúsili zastaviť jeho šírenie. Vedia však, že niektorí pracovať musia, vedia, že niektorí sú sami a nedokážu si zaobstarať nákupy potravín a liekov, vedia, že sedieť stále doma nerobí dobre ľudskej duši. Okamžite vznikli akcie na podporu zdravotníkov, hasičov, ... (potlesk), ľudia začali vo veľkom vyrábať rúška, majitelia 3D tlačiarní sa pustili do výroby ochranných štítov, vyrojili sa dobrovoľníci, roznášajúci všetko potrebné ohrozeným seniorom, rozmohli sa rozhovory cez mobily a inú techniku. Na pomoc žiakom sa sprístupnili cez net učebnice, náučné videá, múzeá, divadlá,...

A okamžite vzniklo množstvo vtipných obrázkov a výrokov, týkajúcich sa koronavírusu – aby sme sa trochu potešili a pri smiechu uvoľnili.
Dúfam, že sa snažíte doma čo najviac pomáhať – a želám nám všetkým, aby sme zostali zdraví a aby sa táto pandémia stala čím skôr iba celoživotnou spomienkou.

Majte sa pekne!

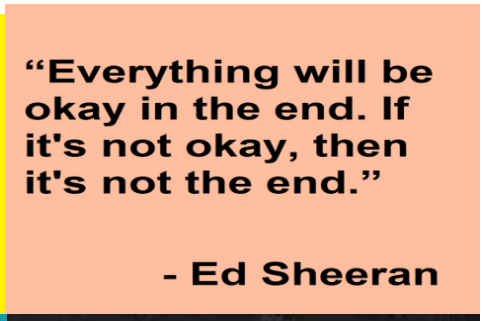

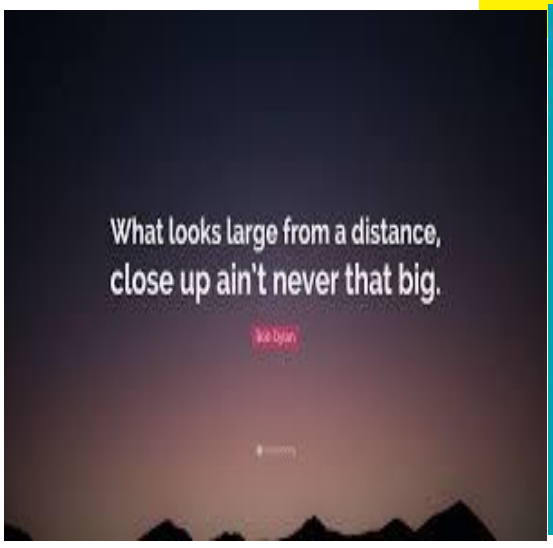

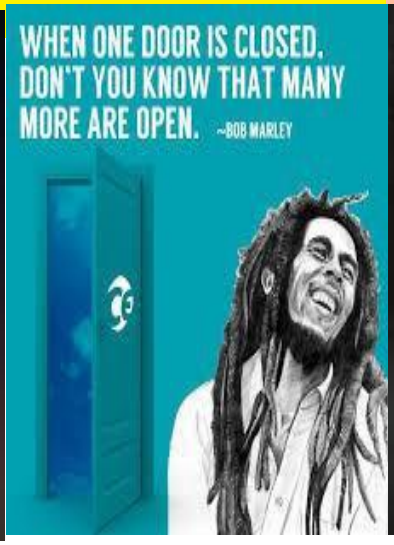

PÁR SLOV
žiakomodchádzajúcich ročníkov

Niečo sa končí, niečo sa začína ...

Tak sa spieva v pesničke zo Superstar 2005 a mne nedá, aby som o tom konci i začiatku napísala do nášho časopisu maličký príspevok.

Koronavírus. Covid 19. Alebo má ešte viac mien? Tak nás predsa dostal. Naša šprintujúca doba sa odrazu spomalila až skoro stála. Kvôli nemu sme museli urobiť veľa ústupkov. Napríklad, vzdať sa priateľov, niekedy aj rodiny, svojej práce, koníčkov a naučiť sa mnohé veci robiť inak. Keby som bola malé dieťa, asi by som zaťala pästičky a kričala: „Choď preč, ty zlá kolona, necem ťa!" Ako dospelá a ešte aj pani učiteľka sa musím postaviť tejto zlobe čelom.

Je mi veľmi ľúto, že ma to postihlo v období, keď spolu s mojimi žiakmi končíme jednu etapu základnej školy - 1. stupeň a ja neviem, ako a či vôbec budeme mať možnosť sa spolu rozlúčiť. Za tých päť rokov čo sme spolu sme sa o sebe veľa naučili. Vždy som ich nazývala svoje deti, čo mi spôsobovalo problémy najmä u môjho učiteľa angličtiny (originál Englishman z Londýna). Spočiatku nechápal, že pod pojmom „my kids" nehovorím o svojich dospelých synoch, ale o svojich žiakoch. Prichádzalo tak medzi nami k humorným situáciám.

V našej triede (musím písať v našej, nie v mojej, lebo na spoločné chvíle nemám nárok len ja)sa za tie roky vystriedalo viac detí, niektoré prišli, iné odišli, ale vždy som chcela, aby boli svorné, spoločne riešili problémy, spoločne prežívali radosti i smútky. Nie vždy sa to podarilo, ale táto trieda bola jedna z mojich najlepších. Počúvam pieseň od superstaristov z roku 2005 „Teraz je ten správny čas" a presne mi tieto slová pasujú do dnešných čias. Vety ako „ukázať všetko čo je v nás", „zabudnúť na to zlé", „ukázať celú silu v nás", „nás len tak nič nezlomí", to sú tie správne do dnešných dní. Dala som deťom na úlohu napísať pár viet o tom, ako zvládajú tento čas. Vyjadriť svoje pocity dokázali len traja. Miško nenapísal ani riadok, hoci mamina sa snažila ho k tomu nanútiť, ba priam ho pobúrila takáto téma . Aj takáto reakcia je odpoveď. Janko a Linda dali jasne najavo, ako im to lezie na nervy a ako sa s tým nedá nič robiť, len to vydržať. (príspevky uvádzame v rubrikeMy a korona /anketa, poznámka redakcie) *Linda mi poslala svoju prácu dokonca v PdF, bolo mi symbolicky jasné, že sa nič nedá zmeniť. Teším sa, že napriek týmto podmienkam to nevzdávajú, že sa učia, robia projekty, každý podľa svojich možností. Niekoľko si dovolím poslať aj do časopisu*(projekty uvádzame v rubrikeEkookienko, poznámka redakcie).

No a ten začiatok? Ten príde v školskom roku 2020/2021, keď sa ocitnem medzi malými prípravkármi a budem začínať znovu ako sa hovorí, od piky. Veľmi rada.

Som optimista a pevne verím, že sa predsa len ešte pred koncom nášho posledného spoločného školského roku stretnem s mojimi štvrtákmi a budeme sa môcť porozprávať, vyžalovať sa, aj potešiť sa a zasmiať sa, lebo smiech je výborný lekár. Držme si palce.

Marta Frindrichová, triedna učiteľka 4.A

Milí moji deviataci!

Nastal ten dôležitý okamih, na ktorý ste čakali 9 rokov. Je tu koniec vášho detstva a kráčate ďalej po vašej ceste stať sa múdrejšími a skúsenejšími. Mala som možnosť vás spoznať až na konci vašej cesty základnou školou. Boli ste mojou prvou triedou a poviem vám, boli ste pre mňa veľkou výzvou. Byť pre vás oporou, chápať vaše problémy a výstrelky v období dospievania nebolo vždy ľahké. Vaše pubertálne nápady, občas smiech a inokedy slzy. Zažili sme spolu pekné i ťažké chvíle, a tak to bude aj v živote. Som vďačná, že som vás mohla sprevádzať práve v záverečných ročníkoch, a že vás môžem vyprevadiť zasa o krôčik ďalej. Budem rada, keď sa prídete ukázať, keď budem počúvať o vašich pokrokoch a úspechoch. Je však čas rozlúčiť sa a zanechať si pekné spomienky, priateľstvá a verím, že aj vedomosti, ktoré vám pomôžu napĺňať vaše sny. Verím, že svojou usilovnosťou a cieľavedomosťou dosiahnete to, po čom túžite a čo ste si predsavzali. Bolo krásne sledovať, ako si vzájomne pomáhate a viete sa podržať. Máte pekné srdiečka a to je dôležitejšie ako čokoľvek iné. Buďte vždy sami sebou, lebo takých vás svet potrebuje. Úprimných a skutočných. Robte veci s láskou a vtedy budú mať najväčšiu cenu. A nezabudnite: „Dobré vidíme iba srdcom, to hlavné je očiam neviditeľné.“ (Antoine de Saint-Exupéry)

Lúčim sa s vami a verím, že o vás budem ešte veľakrát počuť.

Vaša triedna pani učiteľka Mária Kabová ☺

Milí moji EOOSkári,

touto formou sa chcem s Vami rozlúčiť, pretože pri tejto situácii to nie možné osobne. Strávili sme spolu 2roky, niektorí aj viac, prežili sme dobré aj časté škriepky. Ale nastal čas, aby každý išiel svojou cestou.
Dúfam, že prežité chvíle v škole Vám boli prínosom a prajem Vám veľa šťastia a hlavne zdravia. Budem rada ak dáte o sebe vedieť, keď budete mať problém rada Vám pomôžem.

Tr. učiteľka Čellárová

Milí maturanti,

z úprimného srdca Vám blahoželám k získaniu maturity.

Ukončením štúdia na našej škole Obchodnej akadémii, Mokrohájska ste završili ďalšiu etapu svojho života. Počas štúdia ste pristupovali k povinnostiam zodpovedne, systematicky sa pripravovali na každú hodinu. Vaše úsilie bolo zúročené. Štúdium ste završovali v tomto neštandardnom období. Vy ste sa nevzdali, ale húževnato ste

pracovali. Vyplatilo sa azískali ste zaslúženú maturitu. Verím, že svoje získané vedomosti uplatníte v praxi, poprípade budete pokračovať v štúdiu ďalej.

Dovoľte mi popriať Vám do ďalšieho života veľa pevného zdravia, šťastia a úspechov v pracovnej oblasti ako i v súkromnom živote.

Triedna učiteľka IV. OA Silvia Tazberíková

Všeobecne sa dá konštatovať, že štúdium na strednej škole patrí k najkrajším okamihom v živote človeka. Je to obdobie hľadania sa, prvých lások, neskrotnej radosti z odpadnutia siedmej hodiny, vytyčovania si cieľov a uvažovania o svojej budúcnoti. To všetko patrí k radostiam a strastiam stredoškoláka.

Chcem vyzdvihnúť vašu snahu o vzdelávanie, vašu svedomitosť a pracovitosť. Všetky tieto vlastnosti sprevádzali vaše štvorročné štúdium.

Touto cestou chcem sa poďakovať vašim rodičom, ktorí boli ochotní spolupracovať a pomáhať pri vyskytnutí sa akéhokoľvek problému.. Som presvedčená, že vaša skúška dospelosti by úspešne prebehla aj bez všadeprítomnej korokrízy.

V tejto súvislosti sú inšpiratívne myšlienky francúzskeho filozofa Henriho Bergsona. Život prirovnáva k dravej rieke, ktorá strháva všetko, čo jej príde do cesty.. Som presvedčená, že budete schopní odolávať rôznym životným skúškam a dravý tok života vás nezmetie.

Želám vám a vašim blízkym, aby vás neopúšťal životný optimizmus a motivujúce boli tieto Bergsonove slová:

„ Vo svojich činoch buďme človekom mysliacim a myslime ako človek činu.“

Triedna učiteľka IV.B Daniela Capeková

Vážení absolventi,

spôsob, akým ste ukončili svoje pomaturitné štúdium, je – podľa môjho názoru – výnimočný. Namiesto tradičnej obhajoby maturitného projektu a ústnej odpovede za zeleným stolom boli tentokrát podkladom pre Vaše záverečné hodnotenie známky z maturitných predmetov, ktoré ste dostali na jednotlivých vysvedčeniach. Konečne sa ukázalo, aká dôležitá bola Vaša každodenná práca počas celých dvoch rokov štúdia. Dúfam, že ste so svojimi výsledkami spokojní. Želám Vám, aby sa Vám v ďalšom živote darilo a aby ste dosiahli všetko, po čom naozaj túžite.

Mgr. Peter Novotný, triedny učiteľ II. SVC

MY A KORONA - ANKETA

Ilustračné foto: Rotenburger-rundschau, Gioicongnghe, Povazska dnes24 a archív žiakov Domácej školy

Našich žiaci odpovedajú na 6 aktuálnych otázok:

1. Aká je tvoja hypotéza o vzniku a rozšírení koronavírusu?

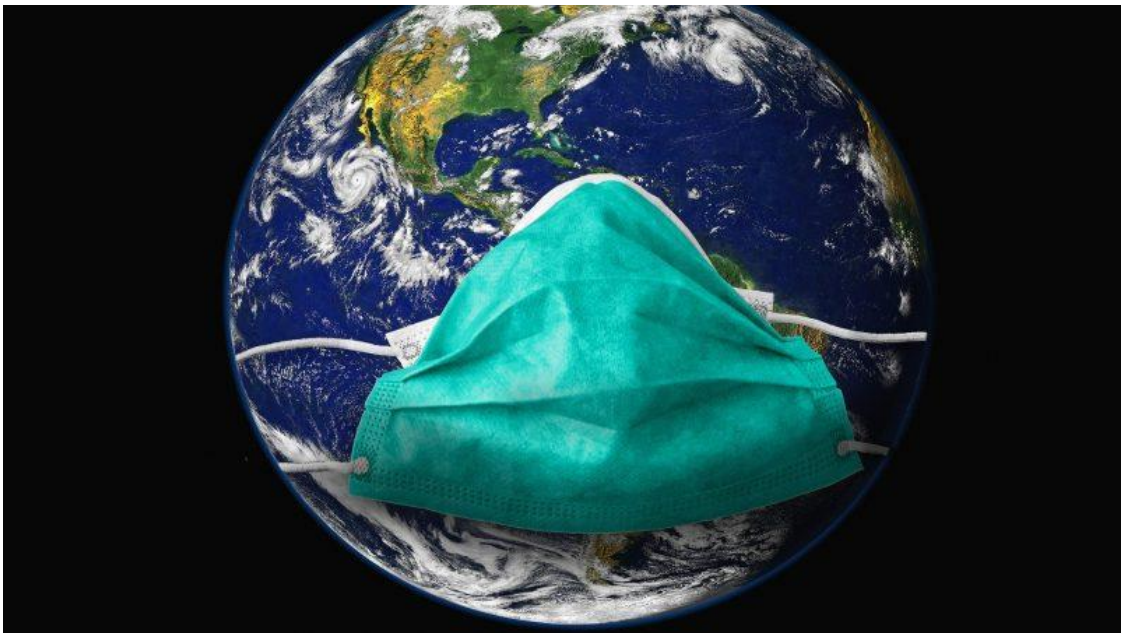

- Podľa najnovších štúdií je dokázané, že nový koronavírus nevznikol „v skúmavke“, preto je pravdepodobné, že vznikol, dá sa povedať prirodzenou cestou vďaka dlhodobo zlým hygienickým podmienkam na ázijských trhoch. Čo sa týka šírenia, vzhľadom na stále masovejšie presuny ľudí bola len otázka času, kedy sa to dostane von. Druhá vec je zodpovednosť, pripravenosť a pružnosť úradov, keďže boli už dlhšiu dobu svedkami jeho prebúdzania. (Janči, 4.G)

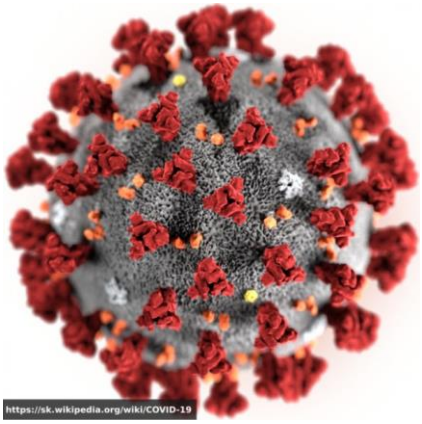

- Moja hypotéza je, že koronavírus vznikol v Číne,ale neviem, akým spôsobom. Jedni tvrdia, že od chovu živých zvierat, a ostatní zasa, že ho čínska vláda vytvorila ako biologickú zbraň. Nehľadiac na spôsob vzniku, tento vírus sa postupne dostal z Číny do Ázie, potom do Európy, do Ameriky a nakoniec do celého sveta v priebehu troch až štyroch mesiacov! (Samo, 4.G)

- Teórie sa rôznia, ale určite si nemyslím, že bol umelo vytvorený v laboratóriách, ako niektorí tvrdia. Najpravdepodobnejšia je asi verzia, že vznikol vo zvieracej ríši, odkiaľ sa v Číne (kde sa, nič v zlom, konzumuje skoro všetko) dostal do tej našej. A rozšíril sa už len nezodpovednosťou ľudí, ktorí sa nechránili tak, ako im to bolo odporúčané. (Matej, 4.G)
- Preniesol sa z chorého zvieraťa na človeka. A to už buď tým, že človek skonzumoval zle upravené mäso chorého zvieraťa, alebo prišiel s ním do priameho styku, kedy ho napríklad choré zviera pohrýzlo, vyzvracalo na neho, alebo ho rozšíril hmyz, ktorý sadol na exkrementy chorého zvieraťa. Je mnoho možností. Človek len môže tápať. (Verity, 3.G)

- Hypotéza, ktorá sa určite nejednému človeku preblesla hlavou, je, že vírus bol umelo vytvorený ľuďmi a vypustil sa cielene. V dnešnej modernej dobe už vojna nepotrebuje tanky, delá či inú hrubú silu. Na druhej strane tu však mor a epidémie boli v priebehu histórie, kedy by ich ľudia ani nedokázali vytvoriť sami, úplne prirodzene. Matka príroda je veľmi rozmanitá, krásna i nebezpečná. Pravdu o vzniku tohto vírusu sa však zrejme nikdy naozaj nedozvieme. O rozšírení vírusu však hádam ani nie je treba polemizovať. Jednoznačne nekontrolovaný pohyb ľudí spôsobilo zavlečenie vírusu veľmi rýchlo a všade. Stačí, ak jeden človek z tisíc bude nedisciplinovaný a nedržiava dôležité opatrenia a tento jediný človek sa stáva ďalším očkom reťazca, prostredníctvom ktorého sa vírus pohodlne prenáša ďalej a ďalej. (Grétka, 4.G)
- Podľa môjho názoru vznikol tak, že jaskyniari chodili do jaskýň a jedli mŕtve netopiere. Vedci si myslia, že živé netopiere konzumovali na rybom trhu vo Wu-chane (Čína). Jednoznačne sa rozšíril z Ázie. A môžeme predpokladať, že to nebolo v iných častiach sveta, ale v Ázii. Potom sa nákaza rýchlo začala šíriť medzi ďalších ľudí, pretože o takomto víruse ešte nikdy nepočuli. (Anna, 4.G)

2. Aká je tvoja hypotéza o spôsobe a čase jeho zániku?

- No keďže nám to ešte stúpa, tak by mal zaniknúť najskôr v auguste. Ale v tomto majú aj politici nejasno. Lekári sa snažia pomôcť pacientom, aby prekonali túto nákazu COVID-19 (koronavírus). Kým tu bude veľa ľudí podliehať tejto chorobe, vedci, ktorí vyvíjajú naň liek, si neoddýchnu. Ja som veľký optimista, a tvrdím, že v auguste nákaza ustúpi. Pretože bude veľké teplo, aké zvyčajne v auguste býva. (Anna, 4.G)
- Tu sa teórie tiež rôznia, ale ja **v prvom rade dúfam**, že to bude čím skôr a **že nezanikne „vďaka" tomu, že vyhubí celú Zem**. (Matej, 4.G)
- No odhadom dúfam, že do roka sa počet nakazných zníži a tak, ako iné choroby predtým, budeme len spomínať, ako sme prekonali ďalšiu nepriazeň. (Verity, 3.G)
- Čas zániku závisí, rovnako ako rozšírenie, na nás ľuďoch, na jednotlivcoch, ktorí tvoria celé ľudstvo. Záleží len na nás, či šíreniu budeme svojím konaním brániť alebo ho podporovať. Pravdepodobne sa znížením počtu nakazených krivka časovo predĺži, všetko sa však mení z hodiny na hodinu. Všetci dúfame, že to skončí čím skôr, nejaký ten čas však ešte budeme musieť vydržať, zopár týždňov i mesiacov. (Grétka, 4.G)
- Odpovedať na spôsob a najmä čas zániku je veľmi zložité. Preto moju odpoveď vztiahnem aspoň na malé Slovensko. Podľa grafovsme v prvej trojke čo sa týka schopností bojovať s Covid – 19. Lekári predpokladajú, že ak si udržíme stále malý počet chorých (v porovnaní napríklad s ČR), tak by sme ho mohli vykynožiť zhruba v júni. **Osobne si myslím, že vírus úplne nezanikne a bude tu s nami, možno ako je tu s nami chrípka, už navždy**. (Janči, 4.G)
- Záleží to od troch faktorov – vynájdení vakcíny, dodržiavaní prísnych opatrení a príchodu teplých mesiacov. Aj keby sa nám podarilo úspešne poraziť koronavírus, potrvá mesiace, kým sa spamätáme a všetko sa vráti „do starých koľají". (Samo, 4.G)

3. Ako tento patogén ovplyvnil chod sveta – plusy?

- Z pozitívneho hľadiska, sme začali tráviť viac času s milovanými, viac športovaťa zdravšie sa stravovať. Popritom,prírode sa darí. (Samo, 4.G)

- K plusom sa určite dá zaradiť zlepšenie ovzdušia v Európe, ale aj v Ázii. (Janči, 4.G)
- Ako pozitívum si teda nájdime čas na seba, robme to, na čo nikdy doteraz nebolo dosť času, vypnime na chvíľku celý pandemický svet naokolo a využime v dobrom, že nemôžme robiť nič tak, ako by sme inak museli. (Grétka, 4.G)
- Na môj život nijaký zásadný dopad nemal.Pre mňa jediná okolnosť na prispôsobovanie bolo nosenie rúška, inak zákazy chodenia von a podobne mňa nijako extra netrápia. (Andrej, 3.G)
- Ľudia majú opäť príležitosť pokračovať v niečom, čo nedokončili alebo začať niečo, čo odkladali, počas tejto povinnej karantény. Majú čas premýšľať a pomôcť svojmu duševnému zdraviu. Môžu sa venovať svojim domácim miláčikom. (Verity, 3.G)
- **Medzi plusy patria napríklad: učitelia sa viacej naučia robiť s počítačom a digitálnymi technológiami**, ľudia sú viacej spolu v rodinách, aj keď si občas lezú na nervy, deti nemusia chodiť do školy a rodičia do práce a nie sú takí nervózni. (Anna, 4.G)

4. A mínusy?

- Uzatvorené hranice, uzatvorené mnohé obchody, školy, v mnohých krajinách úplný zákaz vychádzania (alebo jeho povolenie len v najnutnejších prípadoch)... A, samozrejme, najmä veľké množstvo chorých a mŕtvych. (Matej, 4.G)
- Musíme povinne nosiť rúška v práci, aj medzi ľuďmi, karanténa je povinná pre všetkých, ktorí sa vrátili zo zahraničia. (Anna, 4.G)
- Sme odkazaní iba na sociálne siete, aby sme sa vôbec spojili s ľudmi.**Človekovi už, škaredo povedané, „prepína" z tej nudy – nevie, čo od dobroty.**Niektoré veci musíme presunúť, ako napríklad výlety, dovolenky, kaderníka. (Verity, 3.G)
- Obmedzený ľudský kontakt, dodržiavanie pravidiel, vysoký počet nakazených, zatvorené obchody, zrušené spoločenské akcie alebo „nútené prázdniny". Horšie je to pre rodičov, ktorí musia obetovať čas, aby pomohli svojim deťom s učením. (Samo, 4.G)
- Pre nás maturantov, prerušenie vyučovania v najmenej vhodný okamih. (Janči, 4.G)
- Negatívny dopad to má ako na jednotlivcov, tak i na celé krajiny. Karanténa, zatvorenie obchodov, služieb, spoločností, straty zamestnania a príjmov, problémy s financiami, pridlho zatvorení vo

svojich domovoch, bez širších sociálnych kontaktov, to všetko človeka vedie k jednému: psychická nepohoda, bez ktorej sa všetko zvláda oveľa horšie. Je to obrovská skúška pre každého z nás. (Grétka, 4.G)

5. Ako tento patogén ovplyvnil tvoj osobný život?

- Keďže som veľký milovník filmov a kín a rád objavujem a skúmam nové veci a vyslovene nenávidím rutinu a veci, ktoré sa každý deň opakujú, tak vďaka koronavírusu sa moje záľuby obmedzili na prechádzky po vonku a nákupy v obchodoch ako sú Billa, Lidl, Tesco a Kaufland. Ale verím, že ľudia sa už nebudú hrať na bohov a pri úlohe, ako znížiť populáciu Zeme, nájdu iné riešenie. (Paťo, 2.SVC)
- V čase pandémie som sa vyrovnával so situáciami, ako zrušenie písomných maturít, strach zo strany niektorých členov mojej rodiny a zlé správy. Bolo to ťažké, ale za pomoci mojich blízkych a pudu sebazáchovy som nepodľahol panike.Keď sa na to dívam z pozitívnej perspektívy, trávim viac času s maminou a mojimi bratmi, pomáham im, cvičím, hrám sa s našimi domácimi maznáčikmi a dodatočne pozerám filmové/televízne počiny. Čo sa týkalo mňa-maturanta, musel som rovnako ako iní žiaci na Slovensku komunikovať s učiteľmi a so spolužiakmi cez počítač. Po vyhlásení bezpečnostných opatrení mi nič iné neostávalo, len ich dodržiavať. (Samo, 4.G)
- Predtým bolo všetko naplánované- škola, internát, vlak, domov... A takýto bol môj život. Ale všetko sa to obrátilo. Škola sa zavrela a aj internát, musela som ísť domov. Prvý týždeň som robila, čo sa mi chcelo. Potom sa začalo normálne vyučovanie z domu. Musím povedať, že to má aj svoje klady, aj svoje zápory. Všetko je na niečo dobré. Nemôžem vyjsť len tak hocikedy z domu. Babka nemusí chodiť každý deň na nákup. A nemôže to kvôli koronavírusu. Dedko chodí nakupovať len v najnutnejších prípadoch. (Anna, 4.G)
- Nemôžem chodiť von bez ochrany tváre a celkovo môžem chodiť von iba v nevyhnutých prípadoch Takže v podstate ani von nechodím a snažím sa veci riešiť z domu. (Majo, 2.SVC)
- Vyhovuje mi že nemusím ráno vstavať o piatej, aby som stíhala vlak a školu. I keď vstávam o 2 neskôr :), mám čas venovať sa projektom, ktorých som prokrastinovala kvôli škole - háčkovanie, knihy,

písanie príbehov. A takisto mám viac času na rodinu. No zároveň som smutná a mám strach. (Verity, 3.G)

-

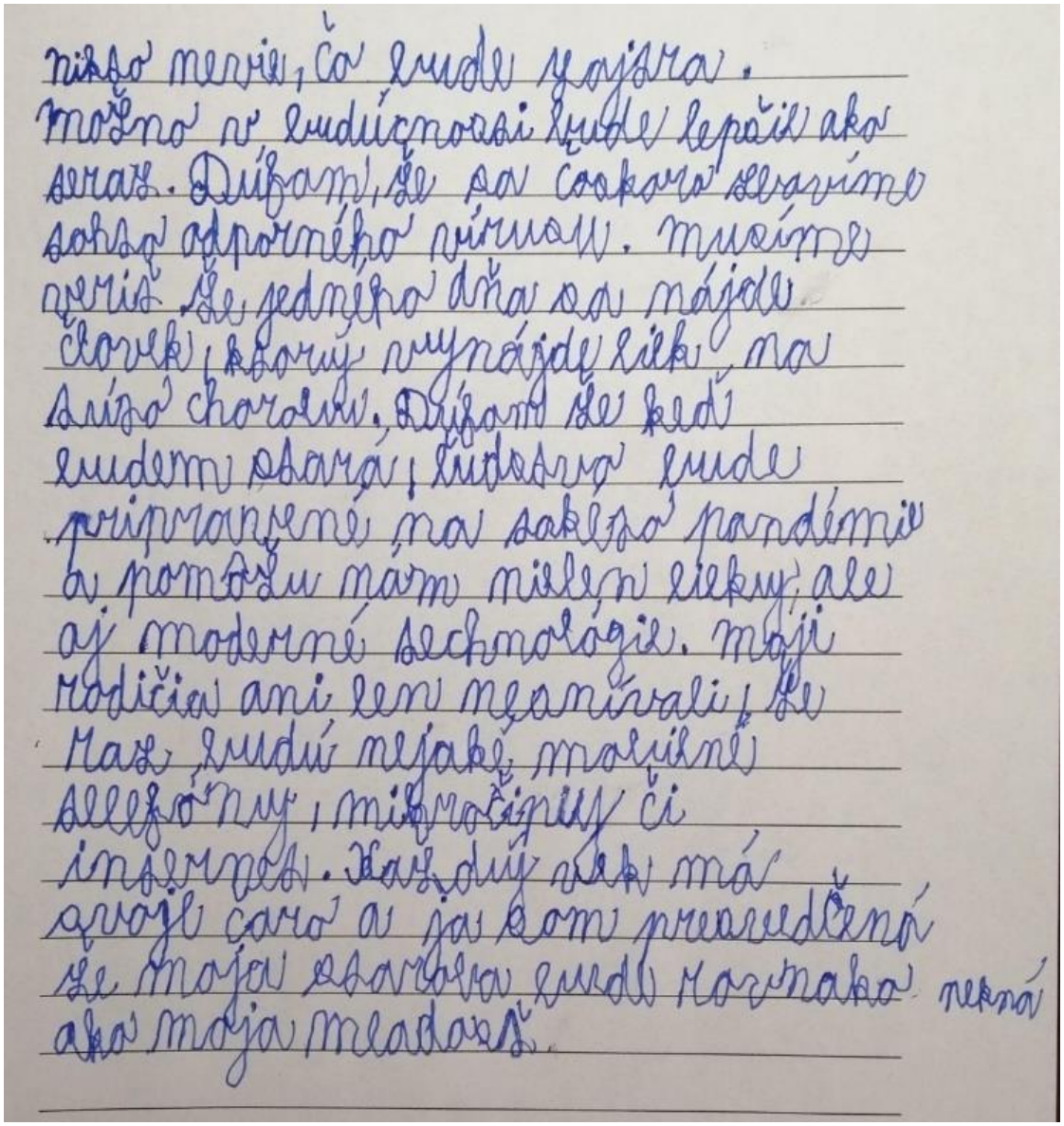

(Lucia Gandelová, 1.EOOS)

- Najväčšou zmenou sa stalo to, že nechodím do školy. Veľa žiakov sa určite potešilo, že nemusia ráno skoro vstávať a sedieť v laviciach, ale určite po pár týždňoch zistili, že je to oveľa ťažšie učiť sa sami z domu. Mňa osobne však najviac zasiahlo to, že nemôžem byť medzi ľuďmi ako doteraz. Svojich rodičov mám rada, ale je to často skutočná výzva to s nimi už tak dlho zvládať. Našťastie, za slnečného počasia môžem tráviť čas vonku v záhrade, čo by som za bežných okolností len smutne pozerala von oknom na to krásne počasie. Som viac v kontakte so vzdialenejšími ľuďmi, s ktorými som inak nemala

veľmi čas si ani vymeniť pár správ. **Samej je mi tu však smutno, osobný kontakt sa nikdy nedá nahradiť. V tejto situácii sa poučíme z toho, ako si treba vážiť aj to málo, čo nám je teraz odopierané.** (Grétka, 4.G)

- Síce nemusím chodiť do školy, ale na druhej strane sa nestretávam s kamarátmi, nechodím takmer vôbec von,... Zato máme viac voľného času, keďže sa síce učíme, ale určite nie toľko, ako v škole. Ale čo s voľným časom, keď ho môžem tráviť len doma? Ja viem, dá sa zabaviť aj tam, ale časom to omrzí... hrozí, že presunú alebo úplne zrušia jeden koncert, na ktorý mám kúpený lístok a teším (tešil som) sa naň,... (Matej, 4.G)

6. Čím si vypĺňaš čas počas karantény?

- Teraz prežívame zvláštne obdobie. Je nové nielen pre mňa, ale nič podobné nezažili ani moji rodičia, či starí rodičia. Všetci sme z toho...Mama nám na začiatku všetkým ušila rúška. No teraz, je to už otrava nosiť rúško, najmä keď sa začína otepľovať. Nebaví ma, keď nemôžem ísť všade, kam som chodieval. Vonku už všetko rozkvitlo a nemôžeme sa poriadne nadýchnuť čerstvého vzduchu. Má to aj svoju výhodu: nemusím ráno skoro vstávať a ponáhľať sa na autobus do školy. A ani večer nemusím ísť skoro spať. **Cez deň si vždy urobím všetky zadané úlohy od pani učiteľky. Je to náročné, lebo ani mama a tato mi to tak dobre nevysvetlia ako pani učiteľka.** Napriek tomu si myslím, že školské úlohy zvládam. Skoro každé poobedie idem na vychádzku, alebo sa bicyklujem. Chýbajú mi spolužiaci, aj keď si spolu s niektorými často píšem a telefonujem. **Rodičia i ja dúfame, že sa v júni vrátime do školy.**(Janko, 4.A)
- Učím sa doma a karanténa má na mňa zlý vplyv. Vstávam skoro ráno a potom zaspím na gauči, lebo Stelina má videohodiny. **Som rada, že máme susedov, takže nemusím byť úplne sama**. Keď mám hotové úlohy, tak väčšinu času trávim na záhrade a pozerám, ako sa darí kvetom, stromom, kríkom a podobne. Chodievame aj na chatu, kde sme so Stelinou minule zbierali odpad. Vyzbierali sme dve plné vrecia odpadu... Nosiť rúško je dosť otravné. Veľmi často sa mi stáva, že si ho zabudnem a zistím to neskoro. Potom si zakryjem tvár svetrom a utekám po rúško. Zbožňujem, keď si môžem dať dolu rúško a slobodne dýchať. (Linda, 4.A)

KORONAVÍRUS ZRUŠIL TRADIČNÚ MATURITNÚ SKÚŠKU

Pripravila redakcia
Foto: archív Samuela Béreša

Ako to pirjali naši maturanti?
Zisťovali sme vo 4.G ešte v apríli = mesiac pred definitívnym rozhodnutím.

Matej Horváth:
Informáciu o zrušení maturitnej skúšky som prijal dosť nerád. Na druhej strane by bolo veľmi ťažké všetko to stihnúť zorganizovať po tom, čo najväčšia časť pandémie prehrmí, čiže asi kompetentní urobili aj dobre... Za mňa by bolo asi aj lepšie, keby sa maturitné vysvedčenia napríklad spriemerovali z celých štyroch rokov štúdia.

Ján Smriga:
Čo sa týka zrušenia maturitnej skúšky, tak svojím spôsobom je to škoda, lebo od septembra človek počúva len o tom, všetko tomu podriaďuje a nakoniec nula bodov.Väčšina maturantov (medzi nich patrím aj ja) sa najprv potešila, keď vyšlo na povrch zrušenie EČ MS, ale úprimne, aj keď je výnimočný stav, tak si myslím, že bez akejkoľvek výstupnej skúšky by sme mali zvláštny a ťažko popísateľný štart na potenciálnej VŠ.

Viktor Rovniansky:
Keď som sa dopočul, že sa rušia písomne maturity, potešilo ma to.

Lucia Husárová:
To, že nebude písomná maturita, som najprv prijala dosť ťažko, lebo si myslím, že v mojom prípade by písomná časť dopadla oveľa lepšie ako ústna. Nakoniec som sa s tým však zmierila.

Anna Mrňová:
To, že písomné maturity sa rušia, ma zastihlo nepripravenú. Veď skoro dovtedy bolo všetko v poriadku. Ešte aj doma sa to tvárilo, že pôjdeme do školy. Zastihlo to nepripravený celý svet. O ústnych maturitách si myslím, že nebudú. Niežeby som bola pesimista. Aj na Slovensku to číslo nakazených koronavírusom len rastie. Možno nie tak ako v Taliansku a v

Španielsku. Ale teraz sme na krivke, ktorá len rastie. V niektorých dňoch rýchlejšie, v niektorých dňoch pomalšie.

Samuel Béreš:
Najprv som nechcel uveriť informácii ohľadom zrušenia písomných maturít. Avšak keď som si to skontroloval na internete, minister Gröhling to iba potvrdil. Popravde, neprijal som túto novinku pozitívne, pretože štyri roky prípravy na písomú časť z maturity sa premenili na prach. Dôležité je byť zdravý, plniť si ako-také povinnosti, tešiť sa z maličkostí a tráviť čo najviac času s blízkymi.

Gréta Czifériová:
Tá správa ma teda vôbec nepotešila. Na písomné maturity som sa úprimne celkom tešila, aj keď zo všetkého neexcelujem, v písomnom prejave som si vždy istejšia sama sebou a aj tréning, hlavne na test, ma vždy dosť bavil. Čo sa týka ústnych maturít, tie by som si odpustila aj za bežných okolností.

KORONAVÍRUS ZRUŠIL MONITOR 9
Pripravila: redakcia

Ako prijali, že sa zrušilo testovanie Monitor 9, naši deviataci?

Dominik: S úľavou a veľkou radosťou!

Jasmína: Prvý raz, keď som počula, že sa v tomto roku nebude písať monitor 9 som bola veľmi prekvapená, no zároveň sa mi dosť uľavilo, lebo som z testovania mala trochu stres.

Kika: Rozpačito... nebolo to však moje rozhodnutie. Bola som pripravená v každom prípade Monitor absolvovať.

- Martin: Veľmi sa teším, lebo asi by som nedopadol najlepšie.
- Matej R.: Potešil som sa!
- Miroslav: Vnímam to zle, lebo sme celá trieda investovali veľa času a nakoniec sa to ruší, je to škoda, chcel som ho písať!
- Sofia: Nepotešilo ma to, lebo som sa na to veľa pripravovala.

DENNÍK 9.A Z OBDOBIA KARANTÉNY
FOTO: Archív žiakov domácich škôl

Z denníka Dominika Rajninca, 5.4. 2020

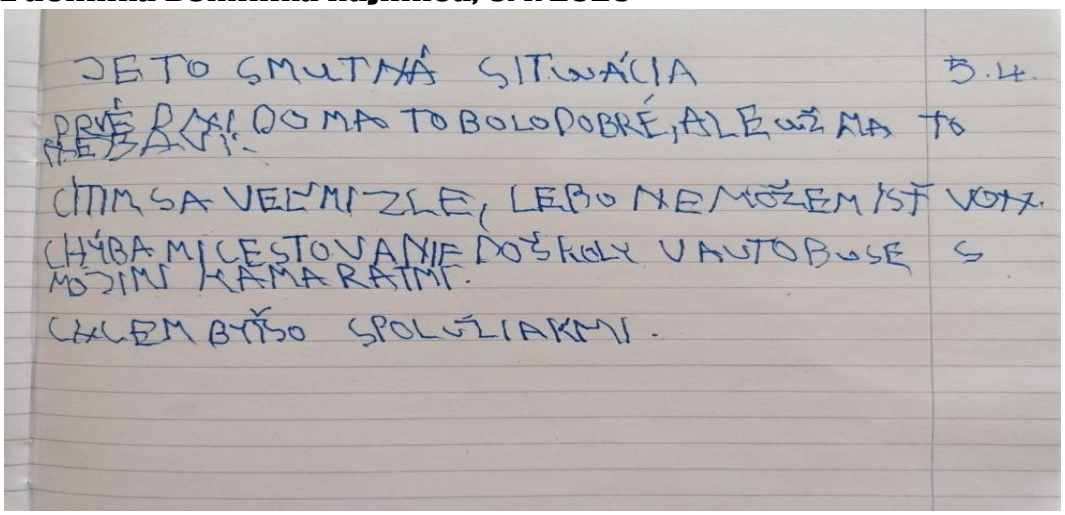

Z denníka Mateja Richtera, apríl 2020

Ako zmenil koronavírus môj život!

Koronavírus mi zmenil život ako väčšine obyvateľstva. Zmeny sa týkajú hlavne pohybovania sa.
Predtým, ako vypukla táto situácia, sme vždy chodili s mojím psom Elzou na prechádzku do lesa na Borinke. Teraz chodíme len na našu záhradu a večer na krátke prechádzky. Cez týždeň sme chodili do školy a doma sme boli len cez víkend. A teraz sme doma stále, ale to mne vôbec nevadí.
Najväčšia zmena sa stala, že máme vyučovanie doma a nie v škole. Zatiaľ sa nám zrušilo Testovanie 9, čo nám o dosť zmenilo situáciu. Od 4. mája [illegible] chodiť. Čo sa týka učenia, zvykol som si, ale veľmi sa mi [illegible], čo sa mi nepáči.
Najhoršia vec sa týka môjho zdravia, pretože mám zdravotné problémy. Ak by som dostal koronavírus, nemuselo by to dopadnúť dobre. Preto dúfam, že sa nebude rozširovať a že nebudú pribúdať nakazení. Ďalšia vec sa pre mňa mení a to je, že v lete s najväčšou pravdepodobnosťou ostaneme doma a nepôjdeme do Chorvátska.
Ale má to aj svoje výhody: všetci sme stále doma.

Z denníka Sofie Olejárovej,9.3. 2020

Domáca škola Sofie Olejárovejz 9.A

Dnes je naozaj krásny slnečný deň. Akurát mi skončilo vyučovanie a idem plávať s mojím trénerom Matúšom. Kráčam teda na plaváreň a veľmi sa teším na dnešný tréning. Na dverách som však zbadala veľký nápis. Čo?? Plaváreň je zatvorená kvôli koronavírusu?! Čo to je vlastne ten koronavírus? Ale veď to je jedno, pomyslím si,určite bude plaváreň nabudúce už otvorená. Dnes sme si ale s trénerom museli ísť zacvičiť k nám domov.

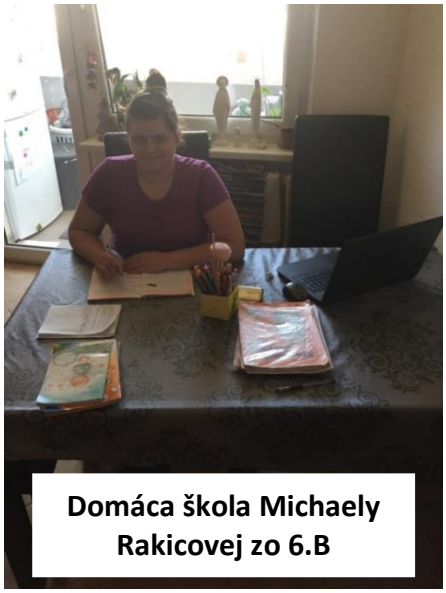

Domáca škola Michaely Rakicovej zo 6.B

10.3.

Koronavírusu sú už plné noviny. Dozvedám sa, že je to vírus, ktorý spôsobuje zápal pľúc, dýchacie ťažkosti, tisícky ľudí vo svete sú už chorí. Vírus sa rozšíril najmä v Ázii, ale objavil sa už dokonca aj v Európe. Najviac prípadov je dnes v Taliansku. Aj na Slovensku máme už 7 nakazených. Školy sa zatvárajú. Už aj naša škola je kvôli koronavírusu preventívne zatvorená. **Najskôr ma napadlo supéééér budeme mať prázdniny!! Ale potom ma radosť prešla.**

Zdá sa, že do školy tak skoro nepôjdeme. Bude mi to chýbať. Spolužiaci, učitelia, aj všetko ostatné. Všetko je zatvorené, aj plaváreň,tým činom ani plávať nepôjdem, čo ma vôbec neteší,pretože plávanie a vodu naozaj milujem. V televízii dnes hovorili, že karanténne prázdniny budú najmenej do 13.3.

14.3.

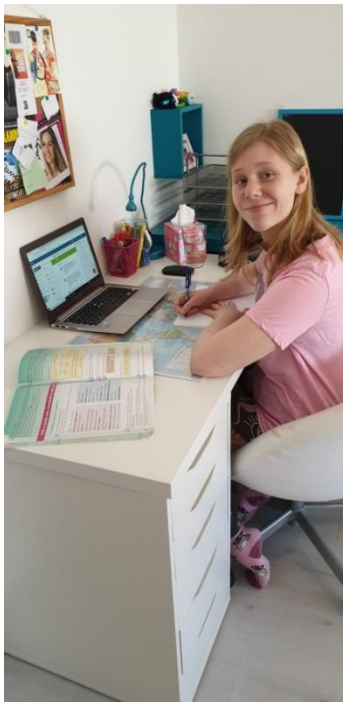

Domáca škola Cornelie Zamosteanu zo 7.A

Počet nakazených na celom svete a aj na Slovensku stále rastie(už ich máme 32!), je to strašné!Ľudia začínajú používať ochranné rúška na tvár, žiaľ je ich nedostatok. Keďže rúška sa pomaly ale isto stávajú súčasťou nášho života, hľadajú sa krajčírky, ktoré by ich dokázali ušiť. **Aj my doma šijeme rúška ostošesť.** Najskôr biele, teraz ružové. **Je super, že mamina vie šiť a máme doma šijací stroj.** Časť rúšokbude pre nás, moje sestry, babku a našich priateľov, časť rozdáme. Každý deň čítam články a noviny na internete,pretože sa chcem o koronavíruse dozvedieť čo najviac. Zaujíma ma, ako sa treba chrániť, ako si správne umývať ruky, aby sme zostali zdraví. Dozvedám sa napríklad, žeinfikovaný pacient chodil po nemocnici bez rúška – blázon – pomyslím si a čítam ďalej.„Testovali 950 ľudí“, píše sa v ďalšom článku. Ďalej noviny hovoria, že sa uzatvárajú malé hraničné priechody, čiže keby som chcela v tejto „domácej“ karanténe ísť napríklad na výlet do blízkeho Rakúska, tak sa mi to určite nepodarí.

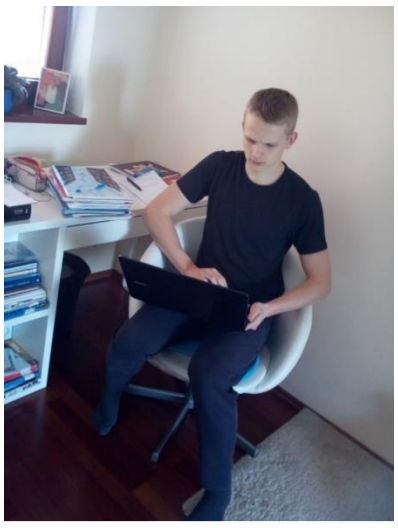

Domáca škola Samuela Béreša zo 4.G

24.3.

Dnes je slnečný deň, ale ja musím ostať doma. Keďže nám dávajú učitelia veľa úloh, musím ich všetky vypracovať. Ide mi to pomaly, v škole to ide nejako lepšie. Moje 2 staršie sestry, Tami a Sára, tiež ostali doma z dôvodu koronavírusu. Venujú sa svojej škole, Sára študuje na Ekonomickej univerzite a Tami na Veterinárnej, obidve tento rok majú štátnice, teda svoju školu by mali ukončiť. Ale keď je treba, spolu s maminou mi pomáhajú s mojimi úlohami.**Mám veľké šťastie, že mi má kto pomôcť**. Pred chvíľou mi volala babka.Nestretávame sa, keďže je v rizikovej skupine. Nakupovať jej chodia

sestry a mamina, ale niektorí seniori také šťastie nemajú a musia si nakupovať sami v časoch pre nich vyhradených. **Aj ja som v rizikovej skupine a preto radšej ani z domu nevychádzam, ale nevadí mi to.** Idem sa opäť vrátiť späť k úlohám a škole, nech majú učitelia radosť a ja nech mám dobrý pocit, že mám pre dnešok všetko hotové.Coronavírus nám úplne zmenil pohľad na život ako taký. Veci, ktoré sme predtým pokladali za obyčajné, napríklad chodenie do školy, práce, stretávanie sa s priateľmi, nákupy, teraz pokladáme za výnimočné a vážime si ich.

Domáca škola Lukáša Vlka z 5.B

Z denníka Filipa Zužčáka

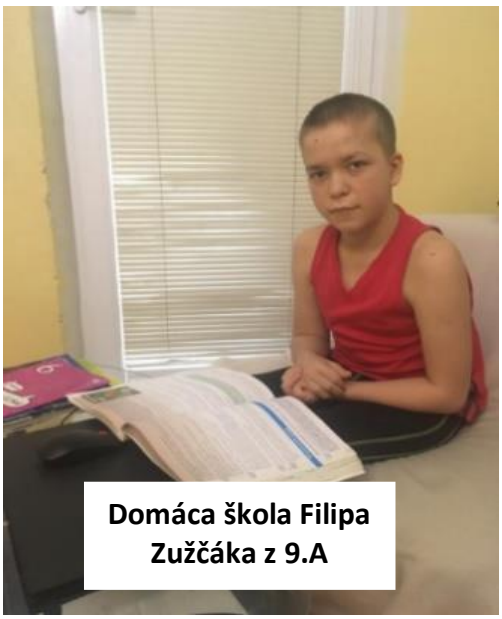

Domáca škola Filipa Zužčáka z 9.A

2.4.

Ráno som sa prebudil do pekného dňa zaliatého slnkom. Hneď, keď som zišiel po schodoch, chytil som telefón do ruky a pozrel sa koľko je hodín. Povedal som si: **„Už je 8:50? Dnes som si trošku dlhšie pospal.“** Prezliekli sme sa do športového a nasledovalo cvičenie s Janym Landlom. Po cvičení a raňajkách nadišiel čas na domáce úlohy, ktoré mi prišli na Edupage. Po obede sme si pozreli film Ready player one. Film sa mi veľmi páčil a bolo by super, keby to tak fungovalo aj v realite. O štvrtej sme išli na prechádzku. Pred dverami som čakal na mamu a sestru, keď prišli, začali na schodoch tancovať tančeky, ktoré videli na Tik Toku. Pred spaním sme si prezliekli každý svoju posteľ a osprchovali sa.

3.4.

Dnes ma mama budí so slovami „škola volá“. Po raňajkách zapínam Skype, aby som nezmeškal hodinu chémie. Po hodine chémie nasledovala hodina gitary. Vonku bolo krásne počasie, vybrali sme sa na prechádzku

zamaskovaní rúškami. Išli sme peši na Železnú studničku, **vonku bolo málo ľudí, tiež boli zamaskovaní rúškami a niekto mal aj potápačské okuliare.** Prešli sme sa okolo rybníka. V rybníku som videl ropuchy bradavičnaté, skokanov zelených a ich vajíčka. Ropucha mala nakladené vajíčka v dlhých šnúrach, ktoré boli obtočené okolo vodných rastlín alebo konárov pod vodou. Skokan zelený mal nakladené vajíčka ako spojené želatínové guličky s bodkou uprostred. Domov sme sa vrátili zdravo unavení. Večer som už len leňošil pri počítači.

Z denníka Mateja Horvátha, 9.A

22.4.

Keď som chodil do školy, pravideľne som vstával 6:45, mal som pravidelný režim v jedení, spaní a učení.**Teraz vstávam o 10:00**, obedujem približne až o 14:00 a menej sa učím. **Úlohy sú ťažšie hlavne keď si ich robím sám.Mám obavy.**
Každý deň je rovnaký, smutný som z vírusu. Zo začiatku som veľmi pozeral správy a všetko sledoval. Nepáči sa mi, že vôbec nie som s kamarátmi, keby som mal na výber, tak by som chodil radšej do školy a nebola by korona. Napriek tomu, že mám viac oddychu, radšej by som sa stretával s bratrancami a kamarátmi. Medzi jediné moje radosti patrí, že viac oddychujem, spím a mám voľnejšie dni.

Čím žijeme počas karantény?PEČIEME!

Recept na sendvič z filmu Španglicky ľahko a rýchlo

Pripravil a nechal sa nafotiť Samuel Béreš, 4. G

Počas karantény si krátim čas rôznymi aktivitami, akoučením sa na maturitu, pozeraním filmov, cvičením alebo staraním sa o domáce zvieratá. Nemal by som opomenúť ani varenie jedla, pri ktorom skúšam nové recepty. Jedným z nich je aj recept na sendvič, ktorého **príprava je jednoduchá a zaberie vám iba „trištvrte hodiny“** 😊. Ako inšpiráciu som si zobral jedno video od amerického youtuberamenom BingingwithBabish, ktorý vo svojich videách vytvára pokrmy z celovečerných snímok i z televíznych seriálov (Bližšie na https://www.youtube.com/watch?v=A_l8_C-EO38)

Ingrediencie ptrebné na výrobu sendviča

Obr. 1) 8 krajcov toastu, pár plátkov slaniny, majonéza, cherry paradajky, ľadový šalát, 4 ks vajíčok, soľ, čierne korenie, chilli a olej

Postup:

1) Všetky toasty opečieme v hriankovači cca na 2,5 min, nemajú byť spečené do čierna.

2) Zatiaľ, čo sa budú opekať krajce, panvicu zohrejeme a nalejemekvapku oleja. Po chvíli pridáme plátky slaniny a miešameich drevenou varechou dovtedy, kým sa nedopečú dochrumkava.

3) Varechou slaninuvyberieme, výpek v panvici necháme a na to nalejeme vajíčka. Radím dať panvicu namiernejšie, aby žĺtkyzostali vo vnútri trochu tekuté – po rozkrojení toastu majú efektne vytiecť. Na záver ich okoreníme.

4) Cherry paradajkypokrájame na kolieska.

5) Polovicu toastov natrieme jemnou vrstvou majonézy.

Obr. 2) V tejto chvíli miešam slaninu drevenou varechou.

6) Potom pokračujeme v tomto poradí:pokrájané cherry paradajky, usmažená slaninka, „volské oko“, lístok z ľadového šalátu a zakryjeme to suchým opraženým toastom už bez majonézy.

7) Na vychutnanie tohto skvelého sendviču odporúčam chladené pivo (tak to ten youtuberukázal vo videu). Avšak, ak máte menej ako osemnásť rokov, odporúčam buď vodu, limonádu alebo nealkoholický nápoj.

Obr. 3) Pri výdatnej večeri nesmie chýbať pitie, v mojom prípade je to Zlatý bažant s príchuťou citrónu, bazy a mäty.

Obr. 4) V tejto chvíli dohliadam na toasty, aby sa nespiekli dočierna.

Dúfam, že si tento môj recept vyskúšate doma a výsledok bude stáť zato.

DOBRÚ CHUŤ!

Čím žijeme počas karantény? SPÍKUJEME!

HELLO ENGLISH READERS!

Prepared by: PaedDr. Katarína Šaradinová
Pictures: Sorrisi, Toppng, Picsart

Although we are living this unbelievable Corona time and have so many problems to face new challenges, we are still only the humans longing for a social contact and appreciating the moments when we can be together. I think our Moky magazine is a good opportunity to meet and share our experiences as well as to keep in touch and enjoy the company of our friends – in this section to keep in touch with English as well.

The beginning in March was really very hard, especially for our last grade students. They did not know what to expect! We were training for the last written exam a lot… and after some time they told us it would not be carried out! OK, we accepted it – the students and the teachers too – together we are a good team!

Very quickly we started to prepare for the spoken exams! So much work, so many hours describing your attitudes, expressing your opinions, comparing so many pictures and training role plays virtually...in the end you did not need it! The mark was given according to your results in different years of your study! For some of you – luck, for the others – disappointment – because sitting the exam you would show much more and you would persuade the jury that you have learnt a lot and your progress is without any doubts visible!

The life very often does not offer an easier opportunity. That is why "maturitaexam" is so special! It is important to learn that one moment can change everything...yes, very often a moment can influence the rest

of your life! And you will not have any possibility to repair or attempt to do it again!

We – teachers, hope that it will continue in a traditional way, so that the students will have the experience similar to that one of our parents! Even during and after the world wars the grammar school students did their exams in a traditional way! Traditions help the nations and our ancestors to survive! Do not forget it!

I would like to offer you some of the opinions on the lessons of English of our students as I received them...I hope they were sincere...

I liked our English lessons. Four school years were full of interesting curriculums, topics, articles and opinions. I learned a lot of grammar, how to write different essays and speak fluently.

Every lesson has always been full of diverse and interesting activities and new information. I want to say that all English lessons belonged among the most interesting and the most exciting lessons in our school. I certainly learned a lot, not only English, but also a lot about the world, history, nature and society. I think thanks to that I became more confident and independent.

In my opinion, the lessons of English during our high school study couldn't be much better. After these words, my past self would maybe look at me as if I've gone crazy, but yes – nowadays, I feel it like that.

In the beginning, some of us were even afraid of our English teacher (and her lessons as well), but then, we 'got used to' each other. Nowadays, we can see that we had nothing to be afraid of – it was just a consequence of us being somehow 'pampered' at the elementary school.

The biggest problem was the shyness of my classmates. The reason was simple – they were afraid to speak with the teacher due to her strict nature. I understand that, but she was just trying to push us to overcome our limits.

Regardless of this negative aspect, I enjoyed our lessons very much. I will miss those moments where I was working a lot to improve my language skills and build a relationship with our teacher. However, I will keep them in my memory as long as possible.

Despite all the good points I would like to criticise one thing. In my opinion, you ought not to be so tough to first graders. Setting rules and boundaries is important but first graders are usually not as experienced as fourth graders, who are preparing for "maturita exam". On the other hand, hard situationsencourage us to be better persons...

Čím žijeme počas karantény?
Nazrime cez okienko 1. stupňa!

Za prvý stupeň referuje: Mgr. Petra Zváčová, foto: archív autorky

Milí čitatelia!

29.1 interaktívna výstava Benka maľuje Slovensko

Od posledného vydania školského časopisu ubehlo niekoľko mesiacov. Kto by bol povedal, že to tak rýchlo zbehne a o mesiac tu máme koniec školského roka? A kto by bol predpokladal, že od marca budeme všetci povinne doma? Veru, udiali sa veci, ktoré nás všetkých prinútili zostať doma a zmeniť naše zaužívané zvyky. O tom ale potom.

29.1 interaktívna výstava Benka maľuje Slovensko 4.A

Na konci januára, presnejšie 29.1, prerušila vyučovanie jedna nečakaná udalosť. Vonku po dlhej suchej zime začalo konečne snežiť! Ale neboli to len tak obyčajné snehové vločky. Tieto vločky mali veľkosť dlane a rovnako ako dokáže kalamita zastaviť celú bratislavskú MHD-čku, tak isto prerušila aj naše vyučovanie. Veď kto by sa dokázal učiť, keď vonku tak prekrásne snežilo?

Všetci sme boli nalepení na oknách a sledovali mega vločky, ktoré pripomínali páperie. V tom istom čase sa žiaci štvrtého ročníka pripojili k žiakom piateho ročníka, ktorí sa vrámci predmetu dejepis učia, čo je to múzeum. Spoločne „zažili“ múzeum na vlastnej koži, a to rovno na Bratislavskom hrade na interaktívnej výstave *Benka maľuje Slovensko*. Žiaci mali prísť bez akýchkoľvek znalostí o Martinovi Benkovi,

Interaktívna výstava Benka maľuje Slovensko

aby spoločne s lektorom mohli odkrývať zaujímavé informácie o tvorbe a živote nášho národného umelca, ktorý sa nevenoval iba maľbe, ale aj tvoreniu rôznych ozdobných písmen či hre na husliach. Žiaci dostali pracovný list, ktorý im občas slúžil ako ďalekohľad, aby sa viac vedeli sústrediť na detaily obrazu. Spoločne si prešli všetky miestnosti s dielami M. Benku, počúvali naozaj pútavé rozprávanie lektora a riešili zadania úloh. Nakoniec žiaci využili vedomosti z vlastivedy a dopĺňali jednotlivé regióny na mapu Slovenska. Na záver si žiaci v rámci tvorivých dielní vyrobili odznaky s vlastným menom.

Ako každý rok sa na 1. stupni**vo februári**konala súťaž karnevalových masiek. Tentokrát sa dolná chodba zmenila na podmorský svet. Keď ste po nej kráčali ocitli ste sa medzi morskými pannami, žralokmi alebo rybami rôznych farieb aj veľkostí. Fantázia žiakov nemala hraníc a vytvorili prekrásne diela hodné obdivu. Svedčil o tom aj počet hlasov, ktoré tento rok dosiahlo číslo až 120. Keďže okrem prvých troch miest dostali aj ďalšie masky viac hlasov, tak sme výnimočne vybrali ešte dvoch ďalších výhercov. Žiaci boli odmenení hodnotnými darčekmi, ktoré ich potešili a môžu pomocou nich ďalej rozvíjať svoju umeleckú fantáziu. Ani ostatné deti nezostali s prázdnymi rukami, aj oni dostali malú odmenu za ich snahu. A kto teda vyhral?

I.miesto Linda Lipovská (IV.A)
II. miesto Kristínka Koči (Prípr. roč. A)
III.miesto Danko Bitto (III.A)
IV.miesto Ondrej Kocifaj (I.A)
V.miesto Dominik Vlk (II.A).

Mesiac**marec**nás prekvapil nečakaným zatvorením škôl kvôli corona vírusu. Tak ako okolité krajiny, ani nás to neobišlo a boli sme doslova nútení zostať doma. Niektorí sa potešili, že majú prázdniny, ale tá radosť netrvala dlho, lebo učiteľky z našej školy kráčajú s dobou a veľmi rýchlo sinašli spôsob, ako sa vynájsť v tejto neľahkej situácii. Keď sme nemohli byť spolu

fyzicky, tak sme sa rozhodli použiť moderné technológie a spojiť sa cez internet. Koľko radosti bolo, keď sme sa konečne uvideli, síce iba cez kameru, ale aj to nám stačilo. Konečne sme samohli porozprávať o tom, ako sa máme, poukazovali sme si všetky domáce zvieratká

Online vyučovanie cez zoom 3.A

Výhercovia masiek

a nakoniec sme sa dostali aj k tomu učivu. Online výučbou sme trochu odbremenili rodičov, ktorí to tiež nemajú teraz ľahké, a my sa aspoň tešíme z každodenného „zoomu“. Aj keď nás táto „corona situácia“ obrala o možnosť byť spolu a zažiť všetky akcie, ktoré sme plánovali, tak si nezúfame. Verme, že sa čoskoro všetko dostane do normálnych koľají a budeme sa tešiť zo vzájomnej prítomnosti. Či už sa vrátime tento školský rok do našich lavíc alebo nie, tak dovtedy nezabúdajme na novo zavedené pravidlá: „Všetko dezinfikujeme a umývame si ruky!“ Do skorého videnia, priatelia! ☺

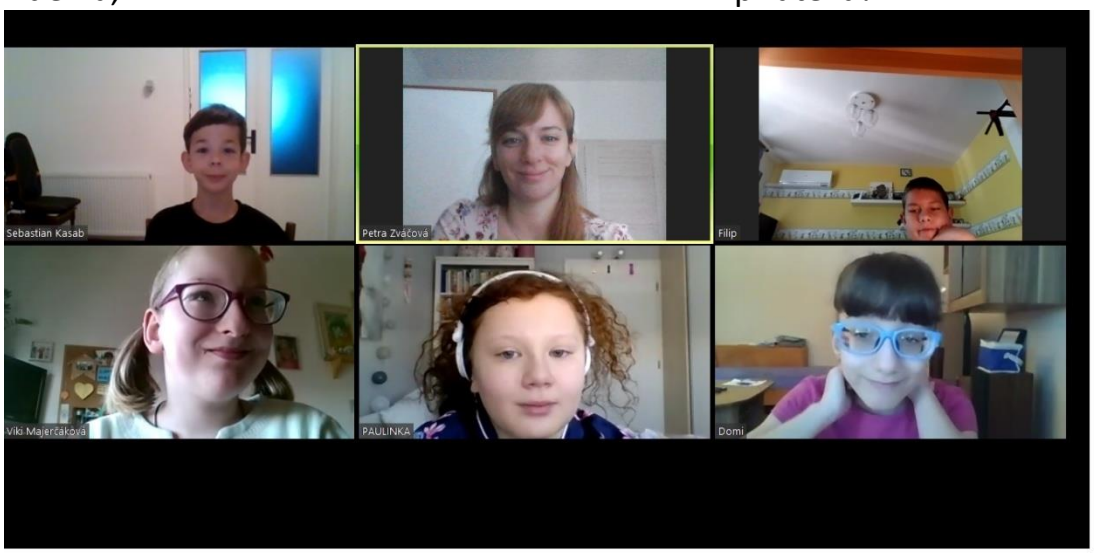

Čím žijeme počas karantény?
REAGUJEME NA VÝZVU:DARUJ KRV!
A prečo? Zopár dôvodov pripravil: Alex Bordák, 6.B
Ilustračné foto: Szspomatica, archív Mareka Pavleho

Potreba krvi je veľká. Približne 180 000 transfúznych jednotiek červených krviniek sa každoročne spotrebuje iba na Slovensku. Obete úrazov a nehôd, ľudia podstupujúci operácie, pacienti liečiaci sa na leukémiu, nádorové ochorenia, ochorenia krvných buniek, tí všetci potrebujú krv. Celosvetovo je za jeden rok pacientom podaných viac ako 26,5 milióna jednotiek krvných zložiek. Interval darovania je pre mužov každé 3 mesiace a pre ženy každé 4 mesiace. Celý proces darovania krvi trvá, od registrácie až po odchod domov, približne hodinu a samotný odber len 5 - 15 minút, počas ktorých daruje darca 450 ml krvi. Krv je ďalej spracovaná (rozdeľovaná) na jednotlivé zložky, ktoré môžu pomôcť zachrániť ľudské životy.

- Darovanie krvi je skutočným „darom života“ [illegible] môže poskytnúť ľuďom chorým a po úrazoch. [illegible], bezpečný a jednoduchý humánny krok.
- Darovanie krvi je tréningom organizmu na mimoriadne situácie spojené s veľkou stratou krvi. Je dokázané, že väčšie straty krvi napr. pri úrazoch znášajú pravidelní darcovia krvi oveľa lepšie!
- Pri darovaní krvi sa darcovi urobí kompletné laboratórne vyšetrenie, kompletný krvný obraz. Vyšetrenie je pritom rozsiahlejšie a podrobnejšie ako pri bežnej preventívnej prehliadke, zameriava sa aj na zachytenie krvou prenosných infekcií. Často sa pri takomto vyšetrení odhalia ochorenia, o ktorých potenciálny darca ani nevie...
- Darovanie krvi prispieva k regenerácii organizmu. Náhly úbytok krvi pri darovaní „vyprovokuje“ organizmus k tvorbe nových, neopotrebovaných krviniek. Darovanie krvi má teda stimulujúci účinok na organizmus. Pravidelní darcovia krvi sa spravidla cítia lepšie ako nedarci a hovoria tiež o celkovom "omladnutí".

Marek Pavle, bávalý absolvent nášho gymnázia, sa stal prvodarcom krvi 6. apríla 2020

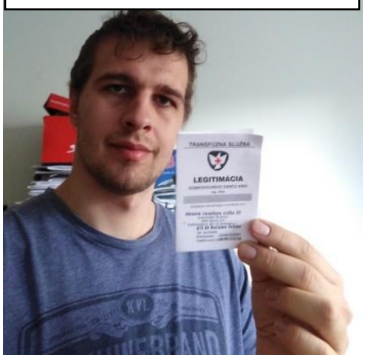

Bývalí absolventi
Predstavuje sa Anna Škodová
Pýta sa redakcia, foto: archív Anny Škodovej

Spomínaš si ešte na svoje štúdium na Mokrohájskej, ak áno , v akej súvislosti?

Samozrejme , že si spomínam hlavne na **môj prvý kontakt s Mokrohájskou, na Deň otvorených dverí, ako mňa,s mojím otcom, sprevádzal pán zástupca Lackovič po škole.** Ak by som mala zhrnúť štúdium na Mokrohájskej, bolo super, lebo v triede nás bolo menej ako na iných stredných školách, na ktorých je 30 študentov v triedach. Páčilo sa mi štúdium, na Mokrohájskej lebo učiteľ sa nám mohol inviduálne venovať po vyučovaní, ak to jeho voľný čas dovolil. **Dobre si pamätám na pani učiteľku Sadlekovú väčšinou ona s nami zostávala po vyučovaní a dovysvetľovala nám látky z chémie pred skúškou.**

Ako dlho a v ktorých rokov si tu študovala?

Na Mokrohájskej som študovala 6 rokov. Najprv som absolvovala gymnázium v rokoch 2012 až 2016. Po absolvovaní gymnázia, ukončeného maturitnou skúškou, som absolvovala nadstavbové štúdium Sociálno-právna činnosť v rokoch 2016 až 2018.

Prečo si študovala práve na Mokrohájskej ?

Práve, keď si čítam túto tretiu otázku, tak je mi do smiechu, lebo ku štúdiu na Mokrohájskej ma priviedlo viacero okolností, nevymenujem ich všetky, lebo by ste čítali časopis Mokyho 3 do nasledujúceho dňa, vymenujem najpostatnejšie: V prvom rade, kedže Mokrohájska 3 ponúkala vo svojom vzdelávacom štúdiu gymnázium, rodičia mi vraveli, keď som bola v poslednom ročníku na ZŠ: Anička vyskúšaj gymnázium, ale musíš sa veľa učiť. Ja sama od seba som si povedala, že moji rodičia a sestra študovali na gymnáziu a ja by som bola výnimkou? Vtedy som si povedala, že nech všetci štyria máme vyštudovanú strednú školu gymnázium. V druhom rade, moji rodičia poznajú jednu pani a jej syn študoval na Mokrohájskej a nesmierne si ju vychvaľoval, aká je dobrá a bol na nej spokojný. Aj preto mňa chceli zapísať na Mokrohájsku kvôli mojim zdravotným problémom.

Čo Ti dalo štúdium na Mokrohájskej - aké benfity?

Som veľmi spokojná s mojím rozhodnutím študovania na Mokrohájskej 3, lebo mi dala veľa do života, spoznala som skvelých ľudí, učiteľov a spoznala som na nej veľa priateľov.

Štúdium na Mokrohájskej mi dalo omnoho viacej ako som očákavala, hlavne štúdium na nadstavbe Sociálno–právna činnosť, vzhľadom na moješтúdium na vysokej škole.

Aké pozitíva môžu nájsť študenti práve na Mokrohájskej z Tvojho uhla pohľadu?

Budúcim študentom, ktorí sa rozhodujú nad štúdiom na Mokrohájskej 3, by som odporučila, nech určite študujú na Mokrohájskej, to preto lebo na škole vyučujú skvelí učitelia, taktiež Mokrohájska organizuje rozličné letné alebo zimné zájazdy, napríklad do talianského primorského mesta Riminni alebo na lyžovačku do Vysokých Tatier.

Kto bol Tvoj vzor na Mokrohájskej a prečo?

Mala som najviac vzorov na štúdiu na Mokrohájskej,**v prvom rade to bola naša triedna pani učiteľka Capeková, ktorá nás prijala a vzala pod svoje ochrané krídla ako svoje deti a druhý vzor pre mňa sa stala pani učiteľka Rychtarčíková, ktorá mala výborný až skvelý anglický prízvuk**, zo začiatku som si myslela, že je rodená Angličanka, ak som sa jej to spýtala, na mňa sa tak začudovane pozrela: Prečo si to myslíte? Odpovedala som: Kvôli vášmu prízvuku. Dúfam, ale pravdepodobne nebudem mať dobrý anglický prízvuk ako ona vzhľadom na moje rečové problémy. **Aj pani učiteľka Pospechová bola pre mňa veľkým vzorom pri učení sa nemeckého jazyka. Týmto by som sa jej rada poďakovala.**

Ktoré predmety boli pre Teba najprospešnejšie?

Moje najprospešnejšie predmety boli z nadstavbového štúdia na Sociálno-právnej činnosti, veľa som si z nich vzala na moju vysokú školu, v prvom ročníku som mala polovicu vyhratého!

Spomínaš si na nejakú pikošku z čias štúdia na Mokrohájskej?

Pikošiek bolo neúrekom! Veľa už si ich všetky nepamätám, ale **spomínam si na pikošky od pani učiteľky Horváthovej z vyučovacích hodín matematiky. Pravdepodobne to bolo na hodine geometrie, keď sme na ňu nechápavo pozerali a odpovedala nám: „Pozriem sa a vidím!“** vtedy nám to bolo smiešne, ako vidí, aj my vidíme

a nerozumieme. Aj si spomínam na jej ústne skúšanie z predmetu biológia, na konci 3. ročníka ma vyskúšala z nervovej sústavy a povedala: „Anička, keby si sa učila tak dobre aj po celý školský rok, ako si sa na skúšku pripravila, tak by si mohla nervovú sústavu až na mesiac podvihnúť.“ Nerozumiem, ako to myslela, ale bolo to pekne a vtipne povedané.

Kde študuješ teraz?

Momentálne študujem na Vysokej škole zdravotníctva a sociálnej práce svätej Alžbety, odbor Charitatívna práca, katedra Misiológie (podobná je ako Sociálna práca). Po skončení štúdia sa môžem uplatniť ako sociálna pracovníčka, okrem normálnej Sociálnej práce, ktorej absolventi sa môžu uplatniť len na Slovensku, ja sa môžem uplatniť aj vo svete ako sociálna pracovníčka, vrátane Slovenska. Momentálne som v 2 ročníku BC.

Prečo si si vybrala práve študijný odbor Charitatívna práca?

Lebo rada cestujem po svete a objavujem jeho záhady a tajomstvá a Sociálna práca mi vyhovuje aj zo zdravotných problémov. Aspoň, môžem vyhovujúce spojiť so zábavným, ideálne.

Ako funguje Tvoj vysokoškolský život teraz, v čase koronakrízy?

Som spokojná ako funguje, teraz, v čase koronakrízy funguje režim nasledovne: Prednášky a semináre/cvičenia fungujú cez Online výučbu, buď cez náš školský systém Elix, alebo pomocou aplikacie Cisco Webex Meeting mávame ústne skúšky, trebárs aj dnes. Alplikacia funguje na podobnom princípe ako Skype. Takéto štúdium má aj výhody aj nevýhody. Za mňa určite nevýhoda je, že nemáme osobný fyzický kontakt, ako mávame v triede, nemožeme sa rýchlo spýtať na otázku k prebranému učivu, **musíme čakat, kým vyučujúci neodpíše, niekedy to trva aj 2 dni.** Vyhoda je tá, že sa nemusím nikam presúvať, ani cestovať a ušetrím si drahocenný čas na iné potrebné veci, ktorý by som strávila cestovanim do a zo školy. Stačí nám len internetové pripojenie a dostupný, resp. voľný PC.

Aký je rozdiel, z Tvojho uhla pohľadu, medzi stredoškolským a vysokoškolským životom?

Osobne si myslím, že je veľmi veľký rozdiel medzi stredoškolským a vysokoškolským životom, aspoň ako je to na mojej vysokej škole. Mávame prednášky len v piatky o 15:00 hod a niektoré soboty doobeda. Semináre mávame niekedy v strede týždňa, záleží to od konkrétneho

vyučujúceho. Počas štúdia na strednej škole sa vyučovanie začínalo o 8:00 hod. Musela som sa veľa učiť na nasledujúci týždeň aj na nasledujúce vyučovacie hodiny, ktoré som mávala na nasledújúci deň. Na vysokej škole nemám vyučovanie ráno až po obede, takže môžem zostať v posteli a spať tak dlho, ako chcem. **Momentálne som si spomenula na výrok triednej pani učiteľky Capekovej, ktorá vravela, že, keď nemusím vstať ráno z postele, ani nevstanem, tak to je v mojom vtedajšom prípade,** ale snažím sa vstať z postele okolo 8: 00 hod., ale nie vždy sa mi to podarí. Mávame tiež aj veľa času a priestoru na naše voľné aktivity, nevravím, že sa nemusíme vôbec učiť, ale nie je to v takom množstve, ako na strednej škole. Musíme sa učiť len vtedy, keď máme skúškové obdobie, a to je zvyčajne v zimnom semestri v decembri a v letnom semestri v júni alebo na konci mája. Počas prednášok sa učiť nemusíme, ale pracujeme na seminárnych prácach.

Čím chceš byť a prečo?

Chcela by som byť sociálnou pracovníčkou a pracovať tam,kde budem potrebná a užitočná. Od malička ma ľudia majú radi, som k nim milá a láskavá, veľmi dobre si rozumiem so staršiou generáciou.

Ďakujeme za rozhovor, Anička!

PORTRÉTY INŠPIRATÍVNYCH OSOBNOSTÍ

Pripravil: Lukáš Krajč, 3.G a Matej Horváth, 4.G

Ilustračné foto: Kultura pravda, Telegraph

Bob Dylan

Držiteľ Nobelovejceny za literatúru za rok 2016

Blowing in the wind

How many roads must a man walk down
Before you call him a man?
Yes, and how many seas must a white dove sail
Before she sleeps in the sand?
Yes, and how many times must the cannonballs fly
Before they're forever banned?
The answer, my friend, is blowing in the wind
The answer is blowing in the wind

.

Vlastnýmmenom Robert Allen Zimmerman. Narodilsa 24. mája 1941 v Hibbing, Minnesota, USA. Je to americkýspevák, hudobnýskladateľ, maliar a básnik.

Vydal 38 štúdiovýchalbumov, 12 live albumov a 19 kompilačnýchalbumov. Už 50 rokovpatrímedzinajvýznamnejšiepostavyhudobnejscény. V 60.rokochboloznačený za „Hlasgenerácie“, pretoževystupovalprotivojnevoVietname a protiútlakuAfroameričnanov. Jehotextyčastoodrážalisociálnepomery v Amerike. **Jehoštýl hrania je veľmi špecifický a je ťažké ho zaradiť. Dalo by sapovedať, že Bob Dylan má štýl Boba Dylana.** Na vystúpeniachhrávahlavnenagitare, ale ajnaklavíri a ústnejharmonike.

Za svojživotzískallveľa rôznychhudobnýchocenení. Pozoruhodné je, žezískalajPulitzerovucenu za umenie.

V roku 2016 ocenilaŠvédskaakadémiajehopoetickétexty a udelila mu Nobelovucenu za literatúru. Mnohých to prekvapilo a dokoncasaim to zdaloabsurdné. Dylan nie je spisovateľ, je autoromtextovpiesní. Potom,čo

ho kontaktovalaŠvédskaakadémia, nemal ani toľko slušnosti, aby imodpovedal. Jednoduchoniekoľko mesiacov túto cenuignoroval.
,,The Times They Are A-Changin“ a „Blowin' in the Wind“ sastalihymnami pre jednucelúgeneráciu Američanov a nestrácajú ani dnesnasile. Jehomyšlienkysúajdnesaktuálne. Stačísaibazapočúvať.

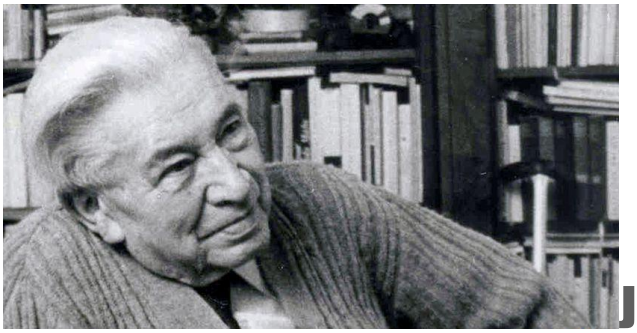

Jaroslav Seifert

Jediný držiteľ Nobelovej ceny za literatúru z bývalého Československa za rok 1984

Píseň o lásce

Slyším to, co jiní neslyší,
bosé nohy chodit po plyši.
Vzdechy pod pečetí v dopise,
chvění strun, když struna nechví se.
Prchávaje někdy od lidí,
vidím to, co jiní nevidí.
Lásku, která oblékla se v smích,
skrývajíc se v řasách na očích.

Narodil sa v roku 1901 v pražskej mestskej časti Žižkov do chudobnej rodiny „uvedomelého socialistu“ a zbožnej katolíčky. Ako sa neskôr vyjadril, „tieto protiklady mu trochu zostali – v živote aj v poézii“. Počas detstva sa s rodičmi viackrát sťahovali po podnájmoch v rámci Žižkova. V rokoch 1912 – 1919 navštevoval strednú školu (gymnázium), ktorú však nedokončil kvôli množstvu neospravedlnených hodín, ktoré trávil túlaním sa po Prahe, účasťou na robotníckych demonštráciách alebo horlivým čítaním.

V roku 1919, kedy Seifert predčasne ukončil štúdium, mu začali v tlači vychádzať jeho básne a o dva roky neskôr vydal prvú básnickú zbierku, *Město v slzách*. V roku 1921 tiež vstúpil do radov novovzniknutej KSČ,

z ktorej o osem rokov neskôr musel po účasti na proteste proti boľševizácii vo vedení strany odísť.

V dvadsiatych rokoch, už ako hlavný predstaviteľ československej umeleckej avantgardy, bol tiež spoluzakladateľom avantgardného hnutia Devětsil, v rámci ktorého sa podieľal na vzniku rôznych zborníkov, manifestov či časopisov. V roku 1929 bol vylúčený aj z Devětsilu, ale rýchlo si našiel svoj vlastný, osobitý štýl tvorby.

Vstúpil do Československej strany sociálnodemokratickej, a teda aj do sociálnodemokratickej tlače, a post redaktora si udržal aj cez 2. sv. vojnu, až do roku 1949, kedy sa začal naplno venovať literárnej tvorbe.

Sústavnú tvorivú činnosť mu začiatkom 50. rokov značne sťažovalo ťažké ochorenie pohybového aparátu, ale aj napriek tomu jeho tvorba prekvitala, v ďalšej dekáde sa dočkala reedícií a v roku 1966 mu bol, dokonca aj napriek zlým vzťahom s komunistami, udelený titul „národný umelec“.

V roku 1968 sa postavil proti invázii vojsk Varšavskej zmluvy do Československa, svoj prejav v Československej televízii zakončil slovami: „Ako sme si dali na podstavec prvý tank, ktorý prišiel v máji 1945 do Prahy, tak si vystavíme aj posledný, ktorý opustí našu vlasť.“ V roku 1969, po protestnej samovražde Jana Palacha, zas verejne vyzval ľudí, aby ho v jeho skutku nenasledovali.

V „normalizačných“ 70. rokoch ako verejná autorita s určitými občianskymi postojmi upadol do nemilosti nového režimu, bolo mu zakázané vydávať svoju tvorbu či verejne vystupovať. Jeho tvorba vychádzala v samizdate a zo zákazu vystupovania si tiež ťažkú hlavu nerobil – bol dokonca jedným zo signatárov Charty 77. Taktiež sa v tomto období spriatelil s Ladislavom Chudíkom, ktorý potom až do svojej smrti každý rok na Vianoce predčítal Seifertove básne. Ich vzájomná korešpondencia bola zverejnená v knihe *Tichý dvojhlas*.

V roku 1984 sa Seifert dožil svojho asi najväčšieho životného úspechu - bola mu udelená Nobelova cena za literatúru. Kvôli jeho zlému zdravotnému stavu ju zaňho prevzala dcéra Jana. Začiatkom januára 1986 Seifert v nemocnici na pražskom Strahove zomrel, pochovaný je v Kralupech nad Vltavou – rodisku rodičov jeho matky.

SKUTOČNÉ PRÍBEHY

Človek, ktorý zmenil môj život

Napísala: Lucia Husárová, 4.G

Stalo sa to v septembri na začiatku školského roka. Začalo sa to obyčajnou gitarou a cédečkom, ktoré sme chceli s kamarátkou odniesť do spálne na internáte. Zastavila nás tam jedna pani vychovávateľka, ktorá tam bola nová a pomáhala deťom pri kúpaní:

„To je gitarka," poznamenala, „môžem si ju pozrieť?"

Kamoška jej to dovolila.Pani vychovávateľka začala na tej gitare hrať a spievať rôzne pesničky. Asi o polhodinu neskôr som si išla odniesť cédečko na izbu. Z kúpeľne som začula zaujímavý spev. Podišla som bližšie a zistila som, že táto vychovávateľka spieva v sprchách rôzne pesničky, práve spievala pieseň z filmu Titanic. Keď som sa vrátila dolu, na dennú miestnosť, povedala som o tom tej kamarátke. V tom okamihu sme dostali úžasný nápad. Išli sme na poschodie a vošli do kúpeľne.

Volala sa Ingrid. Zistila som, že je milá a umelecky nadaná, vyrába rôzne šperky a šperkovnice, parfémy, maľuje obrazy a skladá vlastnú hudbu - elektropunk. Potom sme si začali len tak spievať a bolo nám dobre.

Zistila som, že bude úžasné s ňou tráviť voľný čas! Dokonca som ju poprosila, či by mi nenaladila gitaru, ale zistili sme, že sa to nedá, lebo je veľmi stará. Nakreslila mi aj vlastný obrázok do pamätníka. Bol to obraz stromu, vypálený sviečkou, s nápisom: *Tento strom je večný ako ty a tvoj úsmev.*Veľmi ma to zaujalo, najmä preto, lebo ten papier tak zvláštne voňal parafínom a rohy papiera bolisviečkou ozdobne obhorené.

Istý čas hrali jednu z jej piesní aj v rádiu FM v relácii Demovnica a ľudia za ňu mohli hlasovať. Po niekoľkých týždňoch už nemala dostatočný počet hlasov, tak vypadla.

Vždy sme sa mali o čom rozprávať, často sme si spievali. Stali sme sa spriaznenými dušami. Vždy mi povedala, keď dala na internet nejakú z jej nových skladieb.

To,že sme sa spoznali je dôvod, prečo som tak rada, že som na internáte na Svrčej. Mám tam osobu, vďaka ktorej som sa rozrozprávala, a už nie som taká zakríknutá a utiahnutá ako som bývala predtým. Navzájom si dodávame potrebnú silu na prekonanie každodenných prekážok a ťažkostí.

Zázraky sa dejú
Napísala: Anna Mrňová, 4.G

Rada by som Vám vyrozprávať to,čo nie je ľahké. Raz sme sa s mojím otcom vybrala na výlet. Keď sme sa vracali, odpadla som. Normálne som odpadla. Lekári zisťovali, čo sa so mnou stalo.A dopátrali sa, čo mi je. Kvôli tomu mi naplánovali operáciu.

Predtým som ešte nikdy nemala operáciu.Žila som normálne. Tak, ako človek má žiť. Akurát sa mi zhoršovala pamäť. Preto som sa musela dlhšie učiť. Pre iných to je nepodstatné, ale pre mňa už toto bolo zlé.

Raz sme mali družinovú prespávačku u nás doma.Ešte v piatok poobede som ju vymýšľala. Bola perfektná. Na druhý deň, v sobotu doobeda, sme mali mať modlitbové stretnutie u jezuitov. Videla som, že už je veľa hodín. Vyprevadila som dievčatá a rýchlo som si sadla na bicykel a upaľovala som k jezuitom. Už som si myslela, že začali.Chcela som zosadnúť z bicykla. Lenže, namiesto toho som spadla. Doslovne. Nie tak, keď sa spadne. Ale pomaly. Raz som sa skúšala postaviť, ale nešlo to. Rýchlo som ľavou rukou vytiahla mobil.Ešte viem, ako som rýchlo hľadala...Viac si už z toho dňa nepamätám. Ani nasledujúce dni.

Moja sestrazavolala mobilom otca. Otec sa veľmi ponáhľal. Musel ešte pred jezuiskou kaplnkou vysvetľovať, čo mi je, pretože som nejavila známky života. A rýchloma premiestnili ku Piešťanskému letisku. A už to išlo rýchlo. Po dve a pol hodine ma operovali. Museli konať okamžite,pretože som mohla zomrieť hneď. Ja som zatiaľ bola v kóme.Nie v umelom spánku. V kóme. A nežartujem.

Jeden páter v Piešťanoch na svätých omšiach rozhlásil, čo sa mi stalo. Prosil ľudí o modlitbu. Všetci sa za mňa modlili. Všetci, ktorí ma poznali, ale aj tí, ktorí ma nepoznali. Aj v Ružomberku, aj v Taliansku aj Amerike sa za mňa modlili. To mi rozprával môj otec. Neviem, koľko to bolo ľudí. Ale boli to silné modlitby!

Túto malformáciu som mala už od začiatku, od obdobia v brušku mojej mamy. Malformácia je zluk ciev. Táto malformácia sa so mnou niesla, až kým nebola nájdená. Lekári odhadujú, že na10% budem žiť,na 90% umriem. Ešte otcovi hovorili, že keď umriem, tak si to už bude všetko sám platiť. Odvoz z nemocnice a pochovanie. Môj otec a moja mama to mali naozaj veľmi ťažké.

Muselo sa veľa ľudí za mňa modliť, pretože som sa prebudila!Nevedela som sa s pravou rukou a nohou ani pohnúť. Môj otec sa ku mne

nasťahoval a s hocičím, čo som potrebovala spraviť, mi pomohol. Mohla som mať takého chodiaceho psíka po dvoch nohách.Všetko som sa naučila odznova.Naučila som sa sedieť, rozprávať a aj chodiť. Úžasné!Vďačím za to Bohu.

Dieťa ako dar...
Napísala: Diana Lai, 4.G

Dieťa - oborovský, jedinečný dar, ktorý dostáva matka od niekoho Vyššieho. Veľakrát sa tento dar ocitne v koši.
Čo je to interupcia? je to umelé prerušenie tehotenstva? Ja sa pýtam, je tento názov správny? Pretože ak niečo preruším, tak by som sa k tomu mala vedieť vrátiť. Z lekárskeho hľadiska je interupcia zákrok, pri ktorom sa z maternice ženy odstráni dieťatko. Pri tomto zákroku cíti dieťatko bolesť a čím je zákrok vykonaný neskôr, tým je to pre dieťa bolestivejšie.
Pre dieťa je to ako vojna, vojna s výhovorkami matky, vojna, pri ktorej sa dieťatko nedokáže brániť. Namiesto bezpečia cíti strach a namiesto svetla vidí tmu.
Ako to vníma matka? Myslísi, že ju to prejde? Opak je pravdou! Prídu výčitky, chcela by dieťa späť, ale už je neskoro. Namiesto plaču je doma počuť ticho. Noci plné smútku a v duši bolesť. Niektoré ženy kvôli interupcii už bábo mať nemôžu alebo nastanú zdravotné problémy.
A lekári? Pre niektorých to je biznis. Dostanú peniaze, poumývajúsi ruky a idú ďalej. Ako by sa nič nestalo. Ale nájdu sa aj takí lekári, ktorým to jedno nie je. Snažia sa ženu presvedčiť, aby si dieťatko nechala, chránia život od počatia po prirodzenú smrť.
Mnoho žien túži po bábätku, no nemôžu ho mať. Ak žena nie je schopnápostarať sa o dieťa, alebo sú tam iné komplikácie, je mnoho východísk. Môže dať dieťa do hniezda záchrany, alebo do náhradnej starostlivosti. Čo sú to hniezda záchrany? Sú to verejné inkubátory, do ktorých môžu dať zúfalé ženy novorodenca, a tak ho uchránia pred smrťou. Dieťa sa tam môže dať do 6. týždňa po narodení, matka sa k svojmu dieťaťu môže vrátiť, pokiaľ nebude ešte adoptované.
Môj názor je taký, že každé dieťatko si zaslúži šancu na život.

ŠPORTOVÉ OKIENKO

Šport v čase pandémie Covid 19

Pripravil: Janči Smriga, 4.G

Ilustračné foto: Joj sk, Archyworldys, Webnoviny sk, Sport aktuality sk

Športového ducha nič nezlomí a vďaka nemu prekonáme aj to najstrastiplnejšie obdobie našich dejín! To si asi väčšina z nás – športových priaznivcov – hovorila ešte pár týždňov dozadu, po tom, ako na povrch začali presakovať informácie o zanesení nového typu koronavírusu do Európy.Áno, je pravda, že šport ako symbol mieru, zdravia a života statočne a dlho odolával a bol akýmsi prúdom nádeje, pre čoraz zdecimovanejší svet, ale nakoniec predsa len skončil v područí tejto – ako ju mnohí nazývajú – Apokalypsy 21.storočia. V nasledujúcich riadkoch Vám – verným čitateľom nášho časopisu Moky 3 - predstavím nový termínovník najväčších a najpopulárnejších tuzemských a rovnako cezpoľných podujatí, ktoré museli byť z už známych príčin presunuté, rovnako uvediem aj prehľad už definitívne zrušených súťaží.

Lyžovanie: Petra Vlhová postavila na nohy celé Slovensko, keď zvádzala epické boje na tisícinku sekundy s fenomenálnou Mikaelou Shiffrinovou a dlho to vyzeralo, že o celkové prvenstvo v Svetovom pohári sa pobijú práve tieto dve rivalky. Avšak tesne pred koncom sezóny zastihla Američanku smutná správa o smrti otca. Následnú Mikaelinu neúčasť využila Federica Brignoneová a získala svoj premiérový Veľký glóbus pre víťazku SP, našej Petre sa ušli dva glóbusy za triumfy v slalome a paralelnom slalome. (Obr. Spoločná fotka nezmieriteľných rivaliek po pretekoch SP vo Flachau 2020.)

1.3.Alpská kombinácia (La Thuile/Taliansko)ZRUŠENÉ

12.3.Paralelný slalom (Aare/Švédsko) ZRUŠENÉ
13.3.Obrovský slalom (Aare/Švédsko) ZRUŠENÉ
14.3.Slalom (Aare/Švédsko) ZRUŠENÉ
20.3.Tímová súťaž (Cortina d´Ampezzo/Taliansko) ZRUŠENÉ
21.3.Slalom (Cortina d´Ampezzo/Taliansko) ZRUŠENÉ
22.3.Obrovský slalom (Cortina d´Ampezzo/Taliansko) ZRUŠENÉ

Cyklistika: Jar je každoročne obdobím konania cyklistických klasík, pri ktorých sledovaní, zaplesá srdce nejedného diváka. Tieto podujatia majú vyše storočnú históriu a svoj špecifický nádych, čoho dôkazom sú čísla sledovanosti, porovnateľné napríklad so slávnou poslednou etapou Tour de France s dojazdom na Elyzejských poliach. Problémom však je, že všetky sú situované v krajinách starého kontinentu, epidémiou najviac zasiahnutých, teda vo Francúzsku, Taliansku a Belgicku. Tieto rázovité klasiky sú ale len akousi predohrou pred tripletompodujatí, z ktorých sa v pôvodnom termíne pôjdu už iba Tour de France a Španielska Vuelta, pretože Giro d´Italia už dostalo nový dátum so začiatkom 3.októbra 2020.(Obr. Slávnostná atmosféra pri poslednej etape TDF s cieľom v Paríži. Na fotke sú sprava Peter Sagan, Chris Froome a Julian Alaphilippe.)

7.3.Strade Bianche (Taliansko) ODLOŽENÉ, nový termín nebol doposiaľ oznámený.
21.3.Miláno – San Remo (Taliansko) ZRUŠENÉ
21.3.Bruggy – De Panne (Belgicko) ZRUŠENÉ
27.3.E3 Harelbeke (Belgicko) ZRUŠENÉ
29.3.Gent – Wevelgem (Belgicko) ZRUŠENÉ
5.4.Okolo Flámska (Belgicko) ODLOŽENÉ, nový termín 9.8.2020
12.4.Paríž – Roubaix (Francúzsko) ODLOŽENÉ, nový termín 16.8.2020
9 až 31.5.Giro d´Italia (Maďarsko/Taliansko) ODLOŽENÉ, nový termín 3. až 25.10.2020

Hokej: Marec je obdobím nielen maturitných skúšok, ale aj vyvrcholenia dlhodobej súťaže v európskych ligách a začiatku prípravy na zlatý klinec sezóny a v mnohých prípadoch na jediný zdroj ako takých príjmov športovcov, najmä v našich podmienkach, na play – off. Tento rok sa však kluby musia zaobísť bez tejto výraznej finančnej injekcie, čo môže byť pre jednotlivé subjekty, ako aj pre celú Tipsport Ligu, likvidačné. Väčšina európskych súťaží bola ukončená pomerne v tichosti, lebo riadiace orgány v regulách mysleli aj na potenciálny zásah Vyššej moci, to by sme ale neboli na Slovensku, keby sa ukončenie sezóny v čase ohrozenia nepretiahlo a nerozpútala by sa celorepubliková vojna. Milovníci hokeja určite zachytili správu o udelení, respektíve neudelení titulu Banskej Bystrici, vďaka čomu sa nám teraz smeje celý hokejový svet a som veľmi zvedavý, do akej miery to naštrbí budúce vzťahy medzi klubmi, SZĽH a Ligovou radou.(Obr. Plakety pripomínajúce na ľade vybojovaný zlatý hetrik.)

Futbal*:* Fortuna liga -ako aj všetky európske súťaže, teda okrem Bieloruska, kde sa tvária, že žiadna pandémia nejestvuje - je prerušená minimálne do konca mája a dohrávať sa bude pravdepodobne na prelome júla a augusta. Preto, z dôvodu nahustenia kalendára a tiež kvôli, jemne povedané, stupidite od UEFA, keď európsky šampionát umiestnili do dvanástich miest naprieč starým kontinentom, musel byť vrchol futbalovej sezóny, rozumej EURO 2020, presunutý na budúci rok.

Tenis: Sezóna v „bielom športe“ stihla pred prerušením odštartovať vďaka Austrálskemu turné, na ktorom sme boli svedkami dych vyrážajúcich súbojov na premiérovom ročníku turnaja ATP Cup, WTA Brisbane, WTA Sydney, ale hlavne na prvom - a dúfam, že nie na poslednom – grandslame sezóny Australian Open. Po skončení finále v Melbourne sa už, nanešťastie, roztrhlo vrece s rušením a prekladaním turnajov, čomu už definitívne padol za obeť najstarší, najepickejší a podľa mňa aj najelegantnejší turnaj na tenisovom nebi – Wimbledon. Pomyselnú slzičku v oku tenisových priaznivcov však môže vysušiť fakt, že zostávajúce dva turnaje z veľkej štvorky, ktorými sú Rolland Garros a US Open, by sa mali uskutočniť. Turnaj vo Flashing Maddow by sme mali sledovať tradične na konci letných prázdnin, zatiaľ čo pokus Rafaela Nadala o zisk francúzskeho La decimotercera o mesiac neskôr. (Obr. „Rafa“ na antuke jemu zasľúbenej po zisku poslednej trofeje z dvorcov Rollanda Garrosa.)

Mužská tenisová asociácia ATP **prerušila sezónu** do 27.4
Ženská WTA **prerušila sezónu**do 2.5.

Motoršport:Vôňu benzínu a piskot pneumatík si v kráľovnej sveta štyroch kolies neužijeme až do 14.6, keď je naplánovaná VC Kanady. Úvodných osem pretekov bolo presunutých a hľadá sa im náhradný termín. Pre úplnosť dodám, že ešte nikdy, za vyše sedemdesiat ročnú históriu, neštartoval šampionát F1 takto neskoro. Čo ma ale obzvlášť mrzí, je preloženie závodu závodov či boja o „nesmrteľnosť“ - aj tak sa zvykne prezývať podujatie, ktoré na jeden deň pritiahne k obrazovkám nielen celé Francúzsko, ale doslova celú planétu – reč je, samozrejme, o Le Mans, ktoré bolo z pôvodného júnového termínu presunuté na druhú polovicu septembra. Čo sa týka dvoch kolies, tamojšia vládkyňa pod menom MotoGP má rovnaký osud ako jej „populárnejšia sesternica“. Pretekať by

sa malo začať 31.5 ale asi sa to ešte posunie, vzhľadom na destináciu preteku, ktorou je Taliansko.

Letné olympijské hry 2020 v Tokiu: Olympiáda je niečo, o čom sníva snáď každý športovec a je jedno, či má päť, desať, dvadsať alebo tridsať rokov. Profesionáli väčšinou podriaďujú celú svoju kariéru jednému jedinému cieľu, a tým je dostať sa TAM – do športového RAJA. Tri roky zápolia o kvalifikačné body, často sú väčšinu roka preč od rodín, ich denné plány sú tréning - súťaž - tréning - súťaž - letisko - lietadlo – tréning, a takto je to stále dookola. Rovnako investujú nemalé čiastky do trénerov, ktorí majú načasovať ich formu práve na jeden vrchol v ich športovom živote a zrazu, z ničoho nič, pre niektorých koniec ich sna, pre iných iba predĺženie prípravy o rok. Napriek neľahkej situácii dúfajme, že japonskí organizátori spravia najlepšie hry v histórii a my budeme svedkami oslavy športu, života, slobody, mieru, a tak naplníme posolstvo, s ktorým každé dva roky zapaľujeme olympijský oheň.

EKOOKIENKO

4 TIPY NA OCHRANU ŽIVOTNÉHO PROSTREDIA

Pripravili žiaci 4.A

Ilustračné foto: Nasepodkonicesk, Teraz sk, Pluska sk, Pinterest

Tip Č. 1: Zlatica Vargová

Chránenie životného prostredia

Využívajte viac hromadnú dopravu ako autá!

- Je efektívnejšia – **prepraví viac ľudí**
- Električky a trolejbusy jazdia na elektrinu (**sú ekologickejšie**)
- Áut je na cestách veľa. Každé má jeden výfuk a zmestia sa doňho iba štyria ľudia
- Autá vypúšťajú viac nečistôt
- Ušetrili by sme peniaze
- Cesty by neboli tak preplnené autami
- Vzduch by bol čistejší

Aj takto zabránime klimatickým zmenám!

Tip Č. 2: Ján Hlavenka

Netradičný spôsob ako šetriť a skrášliť životné prostredie

Netradičné črepníky v záhrade môžu vzniknúť z rôznych nepotrebných výrobkov. Stačí nasypať zeminu, zasadiť kvet a nájsť im vhodné miesto v záhrade:

- topánky, ktoré sa dlhšiu dobu povaľujú v skrini
- použite pneumatiky, ktoré sa natrú rôznymi farbami
- starý nábytok, náradie alebo hračky
- šálka alebo starý hrniec
- staré bicykle ako stojanys kvetinami

Tip č. 3: Michal Kocifaj

Ochrana životného prostredia

- Nevyhadzujte PET fľaše po prvom použití
- Separujte odpad
- Po výlete alebo pobyte v prírode si po sebe zoberte všetky odpadky napr.: plechovky od jedla, PET fľaše, cigarety, detské plienky, žuvačky a ich obaly, tetrapaky,baterky, sklo so sklenenými fľašami a kov

Tip č. 4: Adam Duchoň

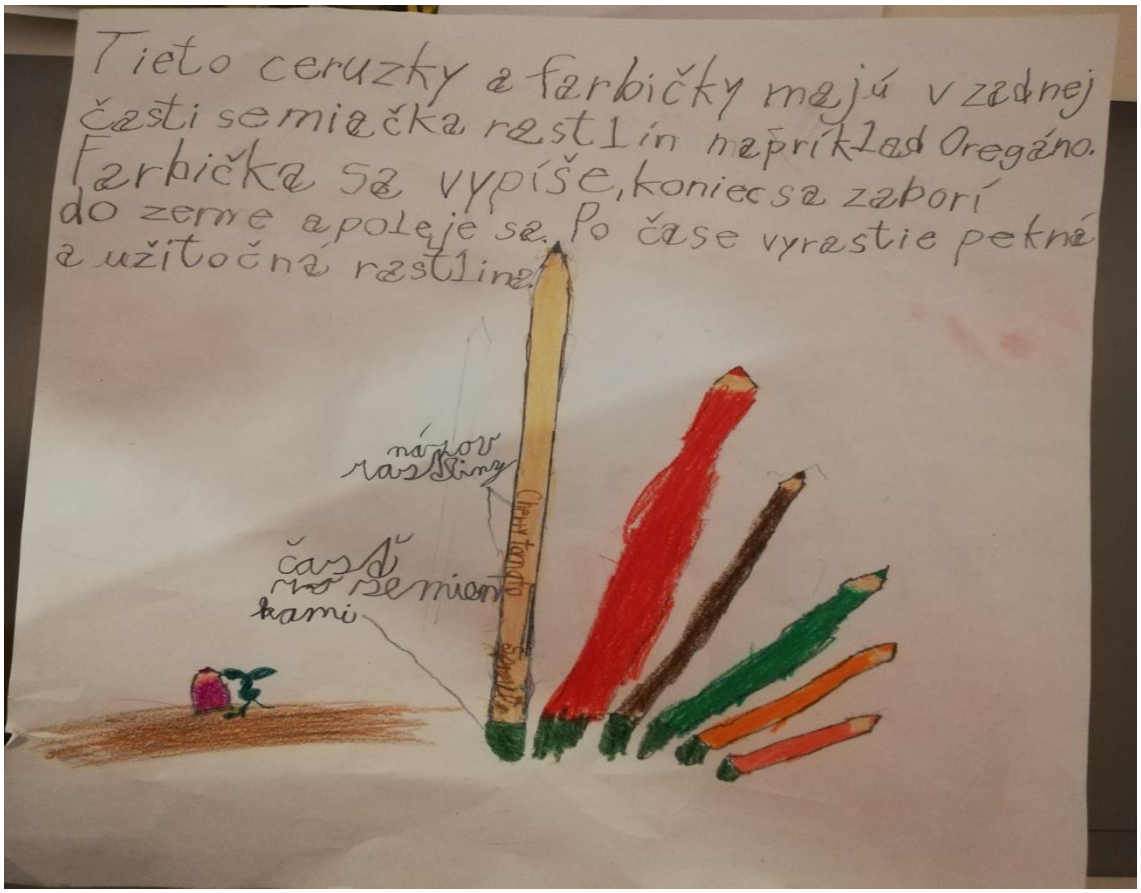

REPORTÁŽ TESNE SPRED KORONY: Rím &Vatikán – poslednýkrát?

Pripravil a nafotil: vášnivý cestovateľ - študent SŠ

Keď som navštívil Rím počas jarných prázdnin, ešte som netušil, ako rýchlo sa všetko zmení. Skoro všetci okoloidúci ešte nemali rúška, lebo pandémia sa ešte nezačala. Schengenský priestor bol v tom čase otvorený, bez problémov sme vycestovali, aj sa vrátili domov. Aj list, ktorý sme poslali z Vatikánu nám stihol ešte prísť poštou. Po našom výlete som už v televízii videl ľudí iba s rúškami. A nakoniec sa to rozrástlo do veľkých rozmerov.

Tohtoročné jarné prázdniny som bol s mamou v Ríme. Prileteli sme na letisko a po presune vlakom a následnej jazde metrom sme sa šli ubytovať. Kráčali sme a zrazu som zazrel obrovskú bránu. Za ňou nás privítalo *Námestie ľudu s vysokým obeliskom*. Bolo rozsiahle, ale nebolo tam veľa ľudí. My sme šli ďalej. Pokračovali sme až k nášmu apartmánu, ktorý sa nachádzal neďaleko. Po ubytovaní a malom občerstvení sme šli pozerať pamiatky.

Námestie ľudu

Najprv sme prišli k *Španielskemu námestiu*. Vystúpali sme po schodoch až k bazilike a k obelisku. Po návšteve baziliky sme sa rozhodli pokračovať ďalšou uličkou.

Španielske námestie

Galéria Barberini

Dostali sme sa nakoniec ku *Galérii Barberini*, kde sme videli slávne obrazy od slávnych umelcov. Šli sme krížom-krážom po uliciach Ríma, až sme počuli dychovú hudbu z *Kvirinálu*, sídla talianskeho prezidenta. Keď sme prišli ku Kvirinálu uvideli sme tam stráže

Kvirinál

a vojakov, ktorí pochodovali a hrali. Po prehliadke čestnej stráže, sme si to namierili k *Fontáne di Trevi.* Po návšteve pamiatok sme si dali v jednej z uličiek mesta večeru a šli na ubytovňu.

Na druhý deň sme vyrazili do *Lateránu.* Po kontrole sme si pozreli svätú bránu a vošli do vnútra baziliky. Bol som rád, lebo som bol v hierarchicky najvyššie postavenom kostole na svete. Vtom som uvidel mohutný pápežský oltár a šiel som k nemu. Prezeral som si jeho stĺpy, skrátka, bolo to nádherné! V bazilike sme navštívili aj múzeum so vzácnymi relikviami a aj nádvorie kláštora. Nesmeli chýbať ani *Sväté schody*, vedľa baziliky, kde sme kľačmo vyšli hore po svätých schodoch. Po návšteve Lateránu a Svätých schodov sme šli metrom k *Bazilike Panny Márie veľkej*. Znovu bola ďalšia kontrola a po nej sme vstúpili do baziliky. Bazilika bola nádherná, aj pod pápežským oltárom, kde je malá kaplnka. Nezabudli sme navštíviť Pápežskú sieň a Berniniho schodisko. Hore na vežu sme sa nedostali, lebo tam bývajú františkáni. Na konci dňa sme boli v *Bazilike sv. Pavla za hradbami*.

Pápežský oltár v Lateránskej bazilike

nádvorie kláštora Lateránska bazilika

Bazilika Panny Márie Veľkej

Pápežská sieň

Berníniho schodisko

Bazilika svätého Pavla za hradbami

Keď sme boli v bazilike, spievali

tam vešpery. Páčilo sa mi prezeranie si mohutných priestorov baziliky spojené s počúvaním vešpier. Na tretí deň sme sa rozhodli navštíviť antické pamiatky. Pani v okienku nám dala jednotný lístok do Kolosea, Forum Romanum a Palatína. Najprv sme šli do *Kolosea*. Klasika, znovu kontroly, po nich sme videli Koloseum. Bolo to famózne vidieť túto veľkú antickú stavbu zblízka.

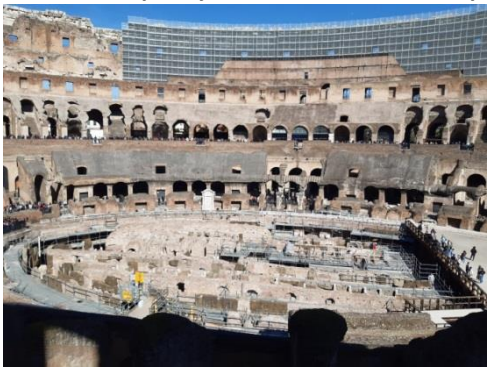

Koloseum

Kúpil som si tam aj Bedeker o Ríme v slovenčine. Po návšteve sme si šli pozrieť *Víťazný oblúk*. Najedli sme sa a šli sme do *Palatína*. Po kontrole obsahu našich ruksakov sme videli paláce rímskych cisárov. Boli tam fragmenty mramorových ozdôb aj dlažieb. Prešli sme z pahorku Palatín dolu do *Forum Romanum*. Videli sme tam časti antických budov, bolo to veľmi zaujímavé. Po návšteve Forum Romanum sme boli na Benátskom námestí, kde sa nachádza veľmi mohutný *pamätník Viktora Emanuela*.

Konštantínov Víťazný oblúk

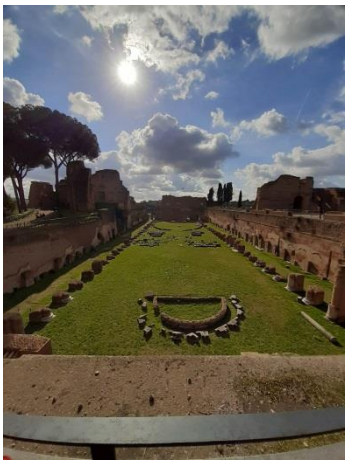

Palatín

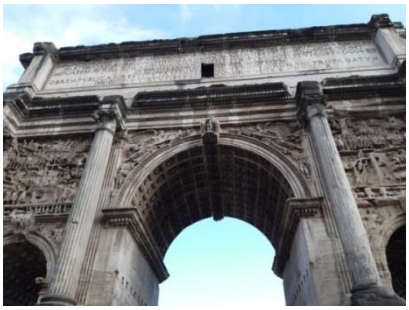

Forum Romanum

Pamätník Viktora Emanuela

Vyšli sme hore na hornú terasu, kde sme objavili výťahy nahor. A tak sme si šli zobrať vstupenky a odviezli sa hore. Vystúpili sme na terasu a vtom sme uvideli Rím ako na dlani. Stáli sme omnoho vyššie, ako je kupola chrámu sv. Petra. Videli sme skoro celý Rím. Po absolvovaní prehliadky *Benátskeho námestia* som chcel znovu navštíviť *Panteon*. Panteon je pre mňa najfascinujúcejšia stavba Ríma. Kúsok od najfascinujúcejšia stavba Ríma. Kúsok od Panteonu je *Piazza Navona*, ktorú sme tiež navštívili. Samozrejme, že nemohla chýbať ani prehliadka

Baziliky *svätej Agnešky*. Unavení, ale plní dojmov sme sa vrátili na našu ubytovňu.

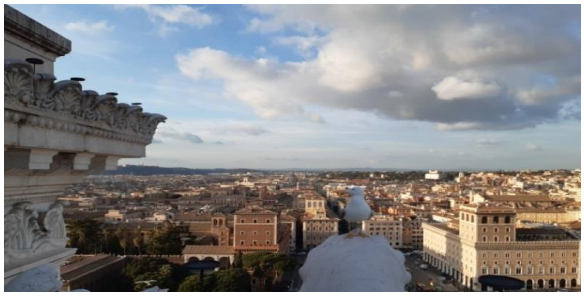

Terasa Pamätníka Viktora Emanuela

Na štvrtý, náš posledný deň pobytu, sme sa rozhodli ísť do Vatikánu. Cestou sme navštívili *Anjelský hrad* so stredovekou atmosférou. Vyšli sme hore, odkiaľ sme sa pokochali výhľadmi na centrum Ríma, navštívili sme miestnosti s freskami, ktoré boli veľmi pekné. Po prehliadke hradu sme šli priamo do *Vatikánu*. Najprv sme sa vyviezli výťahom na kupolu, kde sme videli z hora a z vnútra mohutný pápežský oltár v *Bazilike svätého Petra*. Po prezretí kupoly zvnútra sme šli ešte po nekonečne dlhých schodoch až hore na vonkajšiu vyhliadku Odtiaľ sme videli skoro celý Rím, Námestie svätého Petra a Vatikánske záhrady. Všetko ako na dlani. Potom sme šli do Baziliky. Bolo to impozantné, veľmi mohutné, skrátka fascinujúce. Po prehliadke sme ešte navštívili *Vatikánsku poštu* a poslali sme si list priamo z Vatikánu. Tu sme zakončili náš výlet a čakala nás už len cesta domov. Počas nášho pobytu sme navštívili veľa kostolov a bazilík. Bolo ich toľko, že si nepamätám, komu sú zasvätené. Stretli sme veľa milých ľudí, ktorí boli ochotní pomôcť a poradiť. Výlet v Ríme bol super! Dúfam, že sa sem čoskoro vrátim až budú hranice Schengenského priestoru znovu otvorené a bude bezpečné vycestovať.

Panteon

Kupola Baziliky svätého Petra

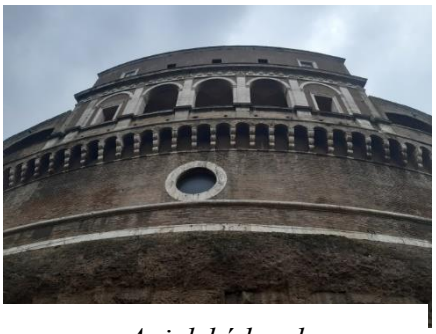

Anjelský hrad

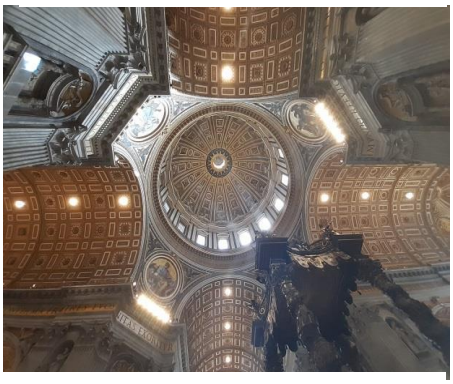

Bazilika svätého Petra

CESTOVATEĽSKÉ OKIENKO

Pripravili: J. Pavelka 3.G, V. Rovniansky 4.G a V. Haramiová 3.G Ilustračné foto:
Ecnmy org, Wikipedia org, Booking com, Ppt-online org

V čase uzatvorenia hraníc z dôvodu koronapandémie sme pre vás pripravili niekoľko zaujímavých cestovateľských tipov z databázy svetového dedičstva UNESCO, ktoré odporúčame navštíviť hneď, ako sa vám naskytne príležitosť.

Notre-Dame v Paríži

Rímskokatolícky katedrálny chrám Paríža, postavený v gotickom štýle. Základný kameň katedrály položili v roku 1163 a jej výstavba trvala 182 rokov. Je jedinečná nielen svojím vzhľadom, ale aj celkovou konštrukciou a architektúrou. Tvorí ju 5 lodí, jedna hlavná a štyri bočné. Súčasťou západnej fasády sú tri hlavné vchody, nad prostredným dominuje vitrážové okno rozetového tvaru. Nad hlavnými vchodmi sa týčia dve predné hlavné veže – zvonice. Hrozilo, že počas VFR túto nádhernú stavbu zbúraju, ale zachránil ju autor Victor Hugo a jeho román Chrám Matky Božej v Paríži. Nanešťastie, túto nádhernú katedrálu postihol ničivý požiar v r.2019, počas ktorého sa zrútila stredná veža a postupne zhorela strecha. Katedrála by mala byť obnovená do roku 2024 a zražuje sa možnosť, že by mala biozáhradu ako strechu.

Hofburg vo Viedni

Pôvodný hrad s kaplnkou tu bol postavený už v 13. storočí

Je rozsiahly palácový komplex v centre Viedne, vyše šesťsto rokov to bola rezidencia rodu Habsburgovcov (1278-1918) a od r. 1945 je to sídlo rakúskeho prezidenta. Sídli tu Rakúska národná knižnica a niekoľko múzeí. Palácový komplex pozostáva zo 16 budov, ktoré boli pristavované v priebehu storočí.

Hadriánov val , opevnenie Severného Anglicka

Nachádza sa medzi mestami Wallsend a Bowness on Solway. Je to múr, ktorý dal postaviť cisár **Hadrián**, aby vymedzil hranice Rímskej ríše a ochránil ju pred vpádmi barbarov zo Severu. Stavba valu začala v roku 122 a trvala približne 10 rokov. Hadriánov val je dlhý 117,5 kilometrov. Múr bol v rôznych častiach rôzne široký či vysoký. V pravidelných intervaloch tu boli rozmiestnené budovy, v ktorých boli ubytovaní vojaci. Ďalej tu boli pevnosti s bránami, ktoré umožňovali prechádzať zo severu na juh. Opevnenie malo okolo 80 brán a veží a v jeho blízkosti mohlo byť 14 až 17 podporných vojenských táborov. Okolo múru boli vytvorené aj iné obranné prostriedky**.** Násypy a priekopy sa striedali a bránili ľahkému prechodu cez val. Okolo valu je dnes postavená cesta, Hadrian's Wall Path, ktorá sprístupňuje a spája všetky významné rímske pamiatky, ktoré sa v okolí nachádzajú. Tento val sa tiež stal inšpiráciou pre R.R.MARTINA (autora Game of thrones) ako námet na ľadovú stenu nočnej hliadky, ktorá bránila vstupu severským barbarom a nočným chodcom do sveta Westerosu.

Veľká modrá diera v Belize

Táto diera sa nachádza v centre Atolu, medzi klasickými koralovými útesmi „žiari."Atol predstavuje koralový ostrov prstencovitého tvaru, ktorý vznikol tak, že ostrov, ktorý obklopoval, klesol pod hladinu oceánu. Jej sýtomodrá farba ťahá oči priamo do stredu a má takmer dokonalý kruhový tvar s priemerom 300 metrov a hĺbkou 124 metrov. Ešte aj v hĺbke 40 metrov si stále uchováva teplotu vody približne 24 stupňov.

Veľká modrá diera je preto obrovskou morskou priekopou.Vznikla pred niekoľkými desiatkami tisíc rokov, už počas doby ľadovej. Je výsledkom epizód kvartérneho zaľadnenia medzi 150 000 až 15 000 rokov p.n. l.

Vedci a výskumníci považujú Veľkú modrú dieru za najväčšiu svojho druhu.

KNIŽNÝ TIP:ODVÁŽNE SRDCE

Pripravil: Dominik Rajninec, 9.A

Ilustračné foto: martinus sk

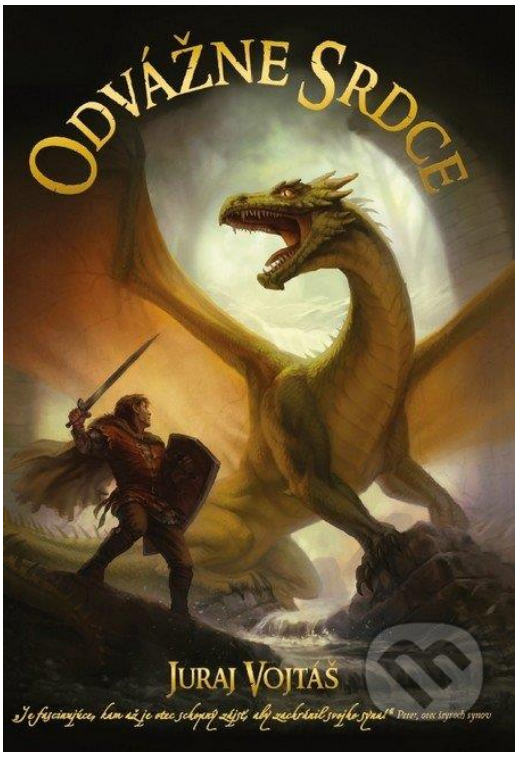

Autor: Juraj Vojtáš
Žáner: Literatúra pre deti a mládež, fantasy literatúra
Čo môžeme od knihy očakávať? Hrdina Will podlieha istým nerestiam a mení sa na mytologickú bytosť. Našťastie, existuje aj cesta späť.

Miestnosť naplnilo matné bledomodré svetlo. Will sa pozrel na svoju hruď. Príštilo z nej svetlo a obmotávalo plaza. Bazilištek sa snažil dostať z Wilovho zovretia, ale on ho pevne držal. A potom svetlo ustalo. V jeho náručí sa chúlila Cara. Will si položil ruku na hruď. Nahmatal niečo ostré. V ruke držal svetlomodrý drahokam. Pozrel sa na ranu. Bola zacelená.

O čom je príbeh?

Will – chlapec z divočiny, prichádza do mesta. Divočina je obývaná smrtiacimi netvormi a Willov otec ako jediný má moc zastaviť ich. Will sa snaží zachrániť mladú šľachtičnú Caru. Cara nesie temné bremeno – je sľúbená čiernemu drakovi, ktorý ju uniesol. V dračom sídle musí mladý hrdina čeliť najťažšej skúške svojho života, pri oslobodzovaní mu pomáhajú Firon, Raina a Ron...

Aké je posolstvo tohto príbehu?

V románe je vyzdvihnutá dôležitosť prítomnosti otca v rodine a jeho silný vplyv na mladých hrdinov. Ak si prečítate Odvážne srdce, máte možnosť viac pochopiť konanie rodičov. A rodičia môžu nazrieť do duše svojich detí.

VTIPY

(tentokrát NIE zo školských lavíc, zo známych dôvodov)

Zostavila redakcia, foto: reddit.com

Pilot hlási:
- Od dnešného dňa budem pracovať na home-office...Ale inak... Všetko bude bežať ako po starom.

Hosť do domu, rúška na hubu!

Kde sa rúško varí, tam sa dobre darí.!

Koľko rúšok máš,
toľkokrát si človekom!

Dve blondínky pracujú na záhrade.
Jedna jamu vykopáva, druhá ju zahrabáva.
- Prečo tú jamu jedna vykopávate a druhá zahrabávate?
- Lebo tretia, čo mala sadiť, je v karanténe.

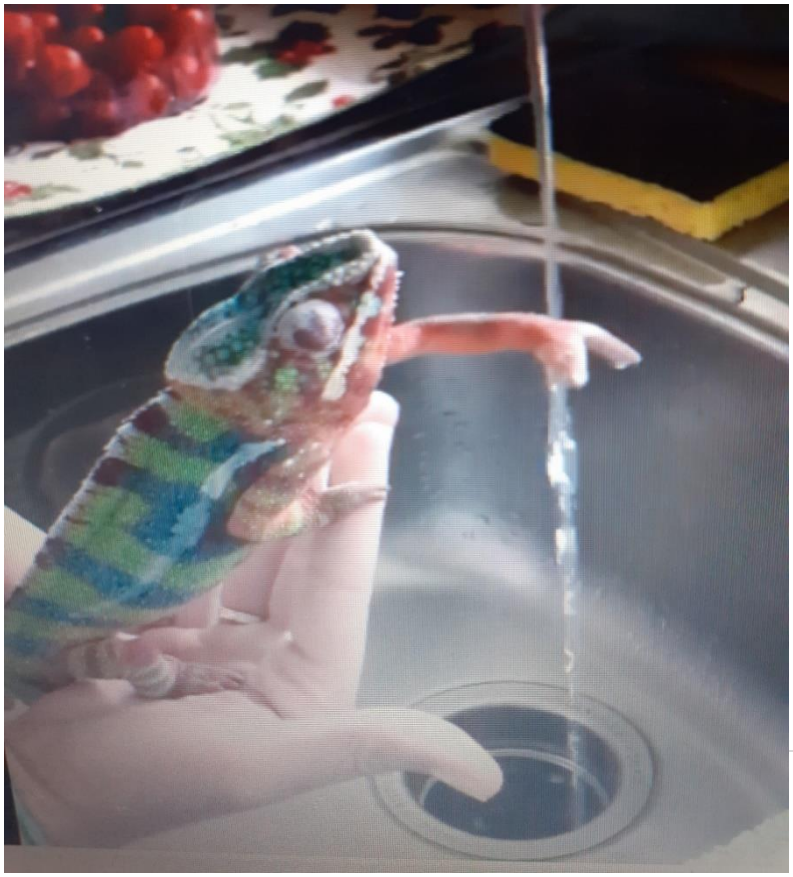

VTIPY

- Zajtra sa stavím!
- Veď je zákaz vychádzania!?
- Tak o druhej pri regáli so špagetami.

Sťažuje sa pes: Od pondelka mi každých 20 minút dáva niekto napiť a presviedča ma, že s a mi chce na záchod!

Doma máme len korytnačku. Vyšli sme si na prechádzku,
už sme v polovici schodiska...

Od vyhlásenia karantény som prehodnotil svoj vzťah
k vynášaniu smetného koša.

A teraz sa s našou kamerou pozrieme k pánu Krompáčkoviz Manetína, ktorý zo starej žmýkačky, králikárne a niekoľkých súčiastok z mopedu vyrobil pľúcny ventilátor pre päť osôb.

Ruky si teraz umývam tak starostlivo, že som nedávno objavil
svoj ťahák na skúšku
z matiky z deväťdesiateho piateho.

Zaujímalo by ma, ako teraz budete predstierať pri zvonení
svedkov Jehovových, že nie ste doma.

Keď som si predtým nekontrolovane prdol na verejnosti,
mohol som predstierať, že kašlem.
Dnes sa oplatí pri kašli predstierať, že som si iba prdol.

Fakt ste si istí, že zavrieť spolu manžela a manželku na 14 dní doma
je riešenie, ako znížiť počet obetí?

Nie je až také zlé zostať doma, ja som sa napríklad, vďaka tomu, zoznámil s ľuďmi, ktorých som poznal iba z videnia.

Kto by bol povedal, že raz budú mladí zakazovať starým chodiť von..

FOTOSÚŤAŽ - Hádaj, kto som?

Pripravila a nafotila redakcia

Svoje odpovedev tvare MENO+ČÍSLO

1 - 2 - 3+4

5 - 3+4 - 2

1 - 5

zasielaj na adresu časopisu: casopismoky3@gmail.com

Čákajú Ťa pekné odmeny!

Vyžrebovaných výhercov zverejníme v ďalšom čísle!

LITERÁRNA PRÍLOHA

Príloha školského časopisu, školský rok 2019/2020 máj 2020, 2 číslo

Na tomto mieste uverejňujeme výber prác našich gymnazistov, s ktorými sme sa v čase nedobrovoľných prázdnin zapojili do viacerých súťaží - Literárne Medziriadky, Cena Fantázie kníhkupectva Martinus, Cena Maxe Broda, Literárny Kežmarok. Ako by aj nie, dlhé dni domáceho vyučovania v čase karantény doslova priali ľuďom s pisateľským črevom.

Alternatívne ego, úryvok
Autorka: Cheryl Stone (pseudonym našej žiačky)

„Koľkokrát som ti povedala, aby si zatvorila okno, keď prší? Pozri sa na zem! Je tam plno vody," matka sa vyčítavo pozrela na dcéru, ktorá sledovala televízor. „Čo by si robila, keby som sa pošmykla a zabila sa?"

Petra k nej zdvihla zrak. „Prepáč."

„To hovoríš vždy. Zatvor už konečne to okno!"

Matkin ostrý tón ju zabolel. Ako rada by jej ukázala pravdu, všetko jej vykričala. Lenže pohľad na ňu v nej udusil všetky slová. Neochotne sa zdvihla z kresla a prešla k oknu. Mlčky ho pribuchla. Pohľadom skontrolovala podlahu. Bola suchá.

„Nebudem ti to stále opakovať!"

„Nechaj to tak, mami."

„Si nevďačná, a ešte k tomu ma nepočúvaš. Čo si myslíš? Komu zostane tento byt, až ma tu raz nebude? Chodíš si ako princezná, hlavu máš v oblakoch, nič nevidíš. Preber sa! Si tridsať ročná stará dievka! Nemáš muža a bývaš s matkou. Nie je ti to trápne? Ja v tvojom veku..."

Matkine jedovaté reči do Petry narážali zo všetkých strán, no ona ich už nevnímala brániac sa mlčaním. Najradšej by z izby odišla, avšak vedela, že tým by matku popudila ešte viac. Otočila sa k oknu. Noc bola pokojná a ulica pred domom prázdna. Presne tak si predstavovala svoj svet, pokojný, tichý, bez ľudí, a hlavne, bez matky.

Z úvah ju vytrhol zvonček pri dverách.

Obe ženy si vymenili pohľady. Bolo krátko po jedenástej a ani jedna z nich nikoho nečakala. Matka urobila krok vpred, ale dcéra ju zadržala. Zvonček sa ozval po druhýkrát. Petra pustila matkinu ruku a vykročila. Prešla predsieňou, potom chodbou a zastala pred vchodovými dverami. Matka ostala v obývačke.

Petra cez priezor vyzrela na chodbu. Svietilo sa tam, avšak nikoho nezbadala.

Ďalšie zvonenie ju vydesilo.

Prázdna chodba jej naháňala strach, no zvedavosť zvíťazila. Opatrne pootočila kľúčom a dvere odchýlila. Pozrela sa vpravo, potom vľavo. Nikde nikto, iba ak by neznámy medzitým odišiel, alebo sa kdesi skryl. Ale prečo by to robil?

Zrak sa jej zastavil na dverách oproti. Pootvorili sa. Stála v nich silueta. Odkedy sa sem nasťahovali, žiadneho suseda z ich poschodia nestretla.

Petra dvere pootvorila čosi viac, žena urobila to isté. Buď Petru nevidela, alebo ju zámerne ignorovala.

Zdala sa jej povedomá, jej tvár, postava, pohyby. Potom jej to došlo. Podobala sa na ňu.

„Kto je to?“ ozvalo sa z cudzieho bytu.

„Nikto, mami,“ odpovedala neznáma.

Dokonca aj hlas mala rovnaký.

Srdce sa jej rozbúchalo. Civela na svoju podobu. Nemohla uveriť tomu, čo vidí. Chcela niečo povedať, vykríknuť, opýtať sa, hoci nevedela čo, ale z hrdla jej žiadny hlas nevyšiel. Spoza chrbta jej dvojníčky vykukla známa tvár. Matka! Petra potlačila výkrik.

„Čo je, dcérka? Prečo sa nevrátiš, keď tam nik nie je? Poď dopozerať film. Vieš, že nerada pozerám sama,“ prehovorila stará žena milo.

To v žiadnom prípade nemôže byť jej matka! Tá na ňu v jednom kuse iba ziape. Cítila, ako v nej vrie krv. Guča krivdy, zúfalstva a hnevu sa nezadržateľne valila na povrch. V tom momente by dokázala matku aj zabiť.

Svetlo zhaslo, ale Petra nenašla odvahu ho zapnúť. Namiesto toho čakala, čo urobí žena.

Na chodbe nasledujúce minúty pretrvávalo absolútne ticho. Petre sa zdalo, že čaká celú večnosť. Napokon dvere zabuchla.

Ozval sa buchot. Dvojníčka pravdepodobne urobila to isté. Čo ak v tom byte žije pravá a skutočná Petra? Ale kto je potom ona? Existuje vôbec? Alebo je všetko naokolo len klam? Možno ten byt vôbec nie je.

„Kto to bol?“ ozvalo sa vedľa nej. Od strachu nadskočila. Vôbec nezaregistrovala matkin príchod.

„Nikto, mami,“ pozrela sa na starú ženu, ktorá ju dennodenne týrala svojimi výčitkami a príkazmi. Nedarovala jej jediný vľúdny pohľad, či milé slovo. Petra túžila po láske, po nežných slovách, ale tie sa k matke vôbec nehodili. V jej očiach bolo všetko skazené. Ako ich nenávidela. Keby tak matka zmizla. Nedokázala odtrhnúť zrak od vráskavého bledého krku, od škvŕn, spod ktorých vystupovali vetché kosti a cez ktoré sa predieral hlas plný zášti.

„Nikto? Chceš povedať, že som hluchá? Bež už radšej do postele,“ rozkázala dcére.

„Ty nie si moja matka!“

~

Stretnutie
Autorka: Cheryl Stone

Potil som sa na celom tele. Leto bolo neznesiteľné. Bolo horúce ako roztavené peklo. Nepamätal som si, kedy naposledy bolo tak dusno. V horúcej miestnosti zaznievala hudba. Jej akordy zanikali v basových tónoch. V diaľke sa ozývalo hrmenie, ktoré vypĺňalo pauzy medzi skladbami. Kdesi, už si ani nepamätám kde, som vyhrabal kazetu a mesiac som si ju púšťal dookola. Každý večer. Neviem, kto zložil hudbu, a aj mi to v podstate bolo jedno, počúval som len tak z pôžitku. Hra na klavíri ma upokojovala. Pripomínala mi môj dávny sen. Vždy

som chcel byť virtuóz, alebo aspoň dobrý interpret. Môj sen sa však rozplynul hneď na prvej hodine klavíra. Nemotorne som položil ruky na klavír a zatlačil. Učiteľ si vložil hlavu do dlaní a neveriacky ňou krútil. Jeho gesto dokonale vyjadrovalo des a zúfalstvo z mojej nedocenenej snahy. Po pár cvičeniach som pochopil, že na to nemám a neochotne som preto zostal len pri počúvaní hudby.Nemal som rád večery, lebo mi vždy prišli dlhé a prázdne. Býval som sám a jedinú spoločnosť mi robila hudba, televízor, alebo kniha. Mal som štyridsať rokov. Život mi pretekal medzi prsty. Práca, slušný plat a úspory mi nestačili. Nemal som s kým stráviť svoj voľný čas. Môj najlepší kamarát, s ktorým som sa stretával, bol kedysi energický a vtipný, ale odkedy sa rozišiel z priateľkou, stala sa z neho troska. Ak som nechcel počúvať jeho monológy o prekliatom živote, musel som sa jeho spoločnosti vzdať.Kazeta vypla. Mal by som pretočiť stranu, ale chcelo sa mi spať. Prebudil som sa na zvonenie. Otvoril som jedno oko a uvedomil si, že som celú noc prespal v kresle v šatách, v ktorých som predchádzajúci deň prišiel z práce. Slnko ostro svietilo cez veľké okná obývačky a nepríjemne dráždilo oči. Nechcelo sa mi odlepiť z miesta, akoby som si v kresle zaumienil presedieť zvyšok svojho života. Nakoniec som sa postavil, lebo som nezniesol nepríjemné drnčanie telefónu. Dotackal som sa do predsiene a zodvihol slúchadlo.

„Pavol, kde si? Čakáme na tvoju prezentáciu.“

Viliamov hlas ma prinavrátil do reality. Šéf ma pred týždňom požiadal, aby som si na dnes pripravil prezentáciu o modernom dôchodkovom poistení. Nechal som si to na včera, ale po práci som išiel do baru, kde som si objednal pohárik, potom druhý, tretí... Od rána som nič nejedol a na lačno som vypil aspoň pol fľaše. Nádherne ma potom bolela hlava. Neviem ani, kedy som sa vrátil domov. Na prezentáciu som zabudol. Nemal som však strach, lebo ako zástupca vedúceho oddelenia dôchodkového poistenia som mal túto tému v malíčku. Na okamih som si predstavil model prednášky v bodoch, a zvyšok prezentácie som nechal na improvizáciu a problémom som sa

už viac nezaoberal. Pozrel som sa na hodinky. Bolo desať hodín. Hučalo mi v hlave a ani po niekoľkej Viliamovej výzve som nebol schopný otvoriť ústa. Knísal som sa, sotva som sa udržal na nohách. Prehltol som teplý vzduch a konečne som otvoril ústa.

„Už som tam.“ Zachrčal som ako pokazený motor a tresol som slúchadlom.

Vykročil som. Okamžite sa mi zatočila hlava. Potácal som sa, až som takmer prevrhol stolík. S nohami ťažkými ako olovo som urobil pár nemotorných krokov a zastavil sa v strede spálne. Pohľad mi dopadol na veľké zrkadlo oproti skrini. Jedným slovom by som pomenoval, čo som v ňom videl. Des. Nemohol som sa odtrhnúť od príšery, ktorá na mňa zo zrkadla zízala. Mala červené opuchnuté oči, strapaté vlasy, neoholenú bradu, spotenú košeľu a neandertálske držania tela. V byte okrem mňa nikto nebol, takže som dospel k záveru, že som to musel byť iba ja. Nikdy by mi nenapadlo, že raz budem takto vyzerať. Tipoval by som si najmenej šesťdesiat. Pokrútenie hlavou vo mne okamžite vyvolalo nutkanie vracať. V ústach som zacítil pálenku a v žalúdku žeravú bombu. Odišiel som do kúpeľne a vliezol pod sprchu. Potom som schytil pracovné materiály, knihy do knižnice, obliekol sa a odišiel.Po práci som sa vybral do knižnice. Predvčerom som si požičal knihy, ktoré som chcel vrátiť a požičať si ďalšie. Čítanie bola jedna z aktivít, ktorou som ušľachtilo zabíjal svoj voľný čas. Prišiel som tam polhodinu pred zatvorením. Cez veľké otvorené okno prefukoval ostrý vzduch. Nasával som jeho čistú vôňu a postupne som cítil, ako sa mi odkysličuje mozog. Postupne sa z neho odplavila včerajšia opica. Večer bol zatiahnutý a zastreté okná prepúšťali minimum svetla. Knižnica tak pôsobila pochmúrne. Svetlá lámp premietali na stenách predĺžené tiene budov. Páčila sa mi táto ponurá atmosféra. Tma a ticho odjakživa lahodili môjmu srdcu. Podišiel som k pultu. Knihovníčka mi venovala nepríjemný pohľad. Moje kroky boli pre ňu asi príliš hlasité.

„Dobrý večer. Váš preukaz, prosím!“ Prehovorila škrekľavým hlasom.

Položil som preukaz na pult a zabočil ku regálom. Nikdy som nerozmýšľal nad tým, ktorú knihu si požičiam. Vždy som vsadil na náhodu. Prechádzal som sa medzi preplnenými policami. Dlaňou som voľne kĺzal po chrbtoch kníh, až sa mi ruka mimovoľne zastavila na jednej z nich. Autor mi nič nehovoril, o to viac ma kniha zaujímala. Kniha bola tenká. Titul *Odkazy samotárov* ma dokonale vystihoval, pousmial som sa. Dlhý čas som v knižke listoval, otáčal ju v rukách, až tu, mi k nohám padol malý papierik. Zodvihol som ho a prečítal si jeho obsah.

7. 8. o 22:00 na Hlavnom námestí.

H.H.

Na odkaze bol dnešný dátum, ale rok som si mohol len domyslieť. Pre koho bol ten odkaz určený? Premýšľal som. Zrazu mi napadla bláznivá myšlienka: vydať sa na miesto stretnutia. Vrátil som lístok naspäť do knihy, ktorá ma už nezaujímala a uložil som ju na pôvodné miesto. Keď som sa vrátil k pultu s prázdnymi rukami, knihovníčka sa kyslo zatvárila. Bez slova mi vrátila preukaz.

Pri druhej šálke kávy som sa pozrel na hodinky. Do stretnutia mi zostávala necelá polhodina. Pochyboval som o svojom zámere, koniec-koncov, ten oznam tam mohol vložiť hocikto a hocikedy, ale predstava stretnutia ma lákala viac ako prázdny byt. Pohľadom som zablúdil k tmavému oknu a potom som sa poobzeral po kaviarni. Okrem osamelého pána, ktorý sedel v kúte pod gýčovým obrazom ženy v robustných šatách, v miestnosti sedeli len dva mladé páry. Vrátil som sa pohľadom k pánovi. Lampa nad obrazom vrhala tieň na jeho tvár. Oveľa viac ma však zaujal jeho tmavý oblek a kravata, ktorej farbu som nevedel určiť. Premýšľal som, odkiaľ muž je, čo asi tak robí a prečo je v obleku. Vždy som bol malý filozof a rád som rozoberal iných. Po niekoľkých minútach som zaplatil a odišiel.Matné neónové svetlo dopadalo na ulicu a rozplývalo sa na chodníku. Prešiel som popri knižnici a zabočil do postrannej uličky. Mesto bolo prázdne a tiché a zvuk mojich krokov sa v hlasnej ozvene odrážal od mramorových stien. Chodník sa zužoval. Popri mne prebehlo auto.

Spomalil som a obzrel sa za seba. Bol som sám. Pozrel som sa na hodinky a zistil som, že mi do stretnutia zostávalo päť minút. Pridal som, zabočil k parku, za ktorým sa črtalo hlavné námestie. Prešiel som na druhú stranu ulice. Park zanikal v tme. Keby som tadiaľto každý deň nechodil, istotne by som ho nenašiel. Ako som sa približoval, z diaľky som videl, že lavičky na námestí, okrem jednej, boli prázdne. Na lavičke, zhodou okolností mojej obľúbenej, sedela postava.Schoval som sa za hustý porast. Ubehlo najmenej pätnásť minút, ale nič sa nestalo. Postava sa nehýbala, akoby bola mŕtva. Niekoľkýkrát som sa poobzeral okolo seba, ale nikde som nikoho nevidel. Čelil som strachu a zime. Už som chcel odísť, keď vtom, sa postava zdvihla a opierajúc sa o palicu, vykročila vpred. Odlepil som sa z miesta a sledoval som kroky, ktoré zaznievali prázdnou nocou. Mužská postava sa otočila k parku a zrazu sa stratila v hustej tme. Palica udávala pomalé tempo. Hlavou som nešikovne narazil do otvoreného okna a dostal silný úder. Dúfal som, že ma muž nepočul. Šmátral som nad sebou, snažiac sa nahmatať okno. Keď sa mi to podarilo, zabuchol som ho. V úzkom páse svetla som sa preplazil pred radom domov. O pár krokov ďalej sa rovnaká postava zavlnila v svetle. Muž sa zastavil uprostred cesty, potom pokračoval a opäť zostal stáť na chodníku. Nemal som sa kam skryť, lebo som stál na kraji chodníka. Našťastie, nedopadalo sem žiadne svetlo. Lampa nado mnou už pred rokmi vyhasla a nikoho netrápilo vymeniť žiarovku. Muž sa otočil a hľadel mojim smerom, akoby tušil, že ho sledujem. Neviem opísať, ako som sa v tom momente cítil. Po chvíli, ktorá bola pre mňa azda najdlhšou v živote, som vykročil. Držiac sa v tieni neznámeho, prešiel som popri knižnici a kaviarni. Zabočil som doľava k ulici, na ktorej som býval. Je to niekto, kto býva v mojom dome, prebleslo mi hlavou. Kým som sa opäť pohol, kroky zanikli v tichu. Za chvíľu som muža dobehol. Postava sa zastavila pred mojou bránou. Následne sa ozval štrngot kľúčov. Nasledoval vrzgot a buchot. Muž vošiel do vchodu. Neisto som kráčal k svojmu domu. V dome bola tma. Prečo si nezasvietil? Možno to bol bezdomovec, ktorý mal kľúče od môjho vchodu. Aké

absurdné! Pousmial som sa. Kto iný môže maž kľúče od tohto vchodu? Sused! Fantastické! Ak ma náhodou videl a zajtra ráno ma stretne na schodoch, čo mi asi tak povie? Zastavil som sa pred vchodom a napäto som počúval, ale nepočul som zhola nič. Bojazlivo som siahol do vrecka a vybral kľúč. Vložil som ho do zámku. Dvere sa s miernym vrzgotom odchýlili. Najbližšiu minútu som sa neodvážil ani len dýchať. Bál som sa, že ma muž počul. O niekoľko sekúnd ku mne doľahli kroky, ktoré sa striedali s buchotom palice. Muž kráčal po schodoch. Kroky odzneli a ja som opatrne otvoril dvere. Vrzgot dvier mi opäť vyrazil dych. Prekĺzol som dovnútra. Vnútri bola tma ako v rohu. Držiac sa zábradlia kráčal som čo najtichšie za postavou. Niekde nado mnou sa zažalo svetlo. Rýchlo som sa prikrčil ku stene. Pripadal som si ako úchyl, votrelec v obleku seriózneho obchodníka s infantilnou predstavivosťou. Pás mliečneho svetla mi pretínal telo a plazil sa ako nebezpečný had, až zanikol dolu pod schodiskom. Na treťom poschodí sa zabuchli dvere a svetlo zhaslo. Musel to byť môj sused, keďže na poschodí boli len dva byty. Nikdy som sa nezaujímal, kto oproti mne býva. Teraz bol ten pravý čas. Bojazlivo som podišiel k menovke. Meno suseda mi vypálilo dieru do tela: Henrich Hladký. Iniciálky: H.H. To on zanechal v knihe oznam. Ale prečo a pre koho? Svetlo zhaslo. Mátožne som tápal po vypínači. Vypínač luskol. Odomkol som dvere a rýchlo sa stratil vo svojom byte. Poslepiačky som prešiel halou a vstúpil do obývačky. Zažal som lampu a zhlboka sa vydýchal. Zotrel som si pot z čela. Podišiel som k poličke a zobral do ruky knihu, ktorú som opäť zabudol vrátiť do knižnice. Doteraz som sa k nej nedostal a po toľkom napätí som mal v úmysle trochu sa odreagovať. Knihu som položil na stolík a z notesa som vytrhol čistý papier. Napísal som naň odkaz a vložil ho do knihy.

8. 8. o 22:00 na Hlavnom námestí.
H.H.

Dračie krídlo, úryvok
Jonatán Pavelka

Celá rodina sa zišla na narodeninách, vlastne iba Edwardovi rodičia, Elsa a dedko Ivar. Boli to Richardove narodeniny číslo 10.

- „Všetko nalepšie Richard !“ dobehla Elsa, „toto je odo mňa, rozbaľ to!“

Edward sa si zobral zabalený darček, ktorý mu podávala Elsa, s nedočkavosťou ho otvoril.

- „ Jéj, je to kniha *Draci a okrídlené príšery, mapa sveta drakov*!“

Edward nadovšetko miloval drakov. Celú izbu mal pomaľovanú drakmi a nechýbala mu ani jedna detská kniha o drakoch.

- „Jedného dňa nájdem Svet drakov, prisahám!“

O šesť rokov neskôr

„Elsa, noták! Nehnevaj sa, ja som to tak nemyslel!“

Elsa nahnevaná odchádzala zo školy a ponáhľala sa domov. Celou cestou mala pocit, akoby ju niekto sledoval.

„Ahoj, Elsa, ako bolo v škole?“ spýtal sa jej Edward.

Bolo vidno, že je znudený a nemôže sa dočkať, kedy už bude môcť ísť na tréning.

„Docela fajn až ..., až na to, že som sa zas pohádala s Filipom,“ odpovedala smutným hlasom Elsa a zatvárila sa, ako keby ju niečo trápilo.

„Asi by bolo najlepšie, kebyže sa rozídete, je to somár. A to je všetko, čo ta trápi?“

Elsa sa iba usmiala: „Poznáš ma až moc dobre Edward, nie, nie je. Zasa som mala ten pocit ako...“

„Akoby ťa niekto sledoval,“ skočil jej do reči Edward.

„Presne! Myslíš si, že je to kvôli otcovi, že je to niekto z jeho práce ?“

Edward iba kývol hlavou a zamyslene pozeral na latinský text, ktorý práve čítal. Rýchlo zobral starú polorozpadnutú knihu a začal listovať.

„ Pozri sa na toto, Elsa, v tejto stredovekej knihe je polovica mapy a tu,“ zobral zaprašenú knihu, ktorá mala na obale staré runy, „tu je druhá polovica. Myslíš, že je to ono? Že sme to konečne našli?“

Elsa rýchlo priskočila k Edwardovi: „Ak áno, tak prechod do Sveta drakov je v našom meste. Pozri na tú mapu, ukazuje pohoria nedaľeko Kattegatu!“

„ No, asi pôjdeme na výlet,“ odpovedal Edward s úsmevom a vo vzduchu naznačil pohyb, akoby sa pripravoval na tréning stredovekých bojových umení.

Edward sa vrátil z tréningu celý unavený a ubolený. Ako schádzal do domu, všimol si nejakeho muža s kapucňou na hlave. Keď sa za ním otočil, už tam nikto nebol. Celý dom sa ozýval klavírnou hudbou od Elsinho hrania.

„Zasa Beethoven? Neprehánaš to už trošku?“ uškrnul sa Edward.

„Nie, nepreháňam. Aký bol tréning? Vidím, že ťa unavil.“

Edward hodil tašku do rohu miestnosti a vyvalil sa na gauč.

„ Áno, ako vždy, jazda, kone, šermovanie, lukostrelba, veď to poznáš.“

Edward si s výdychom položil hlavu na roh gauča a pomaly upadal do spánku.

„Rozmýšľala som. Keďže naši nie sú nikdy doma, môžeme ísť na ten výlet pokojne aj zajtra. Edward, počúvaš ma? Haló, zem volá Edward!“

Ozvalo sa iba Edwardove pochrapkávanie.

Ráno sa Edward nemohol dočkať, kedy sa vydajú na cestu. Mal obidve časti mapy položené na sebe, na svojom stole. Ako sa ponáhľal, nechtiac udrel do stola a na mapy sa vylial pohár vody.

„Nie! Ach, dúfam že sa tým knihám nič nestalo!“

Rýchlo knihy zobral zo stola a snažil sa ich utrieť od vody. Ale strany kníh sa už zlepili. Vtom momente si Edward niečo všimol. Strany vytvorili jednu úplne novú mapu.

„Elsa! Poď sem! Pozri sa na toto!“

Obaja žasli úžasom. Už 5 rokov sa snažili násť mapu, ktorá by ich odviedla do sveta drakov. Po stáročia sa v ich rodine prenášali staré knihy, pečate a iné starožitnosti, ktoré mali na sebe erb draka. Príbehy o drakoch počúvali každú noc pred spaním od svojej babičky, ktorá tvrdila, že jej

predkovia sú potomkovia dračích jazdcov a že rodinný erb a staré knihy sú toho dôkazom. Taktiež im opisovala mapu, ktorá patrila ich rodine, mala na sebe runy a bola vytvorená v 12. storočí, ale niekde počas revolúcie sa stratila. A teraz, novovzniknutá mapa mala na sebe zrazu staré runy a zdanlivo pripomínala okolie Kattegatu z obdobia 12. stročia! Všetko sedelo až príliš dobre! Vydali sa teda na cestu. Prišli na vrch, ktorý bol naznačený na mape. Pred nimi bola iba priepasť a na druhej strane niekoľko jaskýň.

„Kam teraz, Edward ?“ opýtala sa netrpezlivo Elsa, „mapa tu končí, teda toto je to miesto, kde by mala byť Brána draka. Čo ak je to celé len hlúposť. Nič tu nie je, nikto tu nie je...“

Edward rozčúlene kričal a nadával. Od zlosti hodil mapu pred seba, všetko bolo zbytočné!

„Tak ľahko sa vzdávaš, Edward?“ z jaskyňe vyšiel akýsi muž s kapocňou na hlave.

„To si ty!“ prekvapene zvolala Elsa, „teba som videla, ako si ma stále sledoval!“

„Tiež som videl, že ma sleduješ,“ dodal Edward.

„Ja som sledoval vás, alebo vy mňa?

Elsa a Edward zmätene pozerali na muža v kapucni.

„A nekončí sa cesta práve tam, kde sa ďalšia začína? Nie sú dvere tam, kde bola predtým stena?“

„Takže ty nám hovoríš, že sme neprišli na miesto, ktoré hľadáme?“ ešte zmätenejšie sa opýtala Elsa.

Muž v kapucni sa pousmial a zdvihol mapu zo zeme.

„Vidno, že nepočúvaš. Kde sa jedna cesta končí, tam sa začína druhá,“ Edward mu rýchlo skočil do reči.

„Takže naša cesta skončila, ale začína sa nová. Ukážeš nám tu novú cestu?“

„Presne tak,“ muž sa snažil naznačiť, ako by na niečo čakal. Elsa pristúpila krok k mužovi.

„Ja som Elsa a toto je môj brat Edward, a ty si...?“

„ Aký som neslušný, moje meno je Saladin,“ muž si zložil kapucňu.

V tvári vyzeral staršie, ale zároveň múdro. Dosvedčovala to aj dlhá brada a šedivé vlasy.

„Prepáčte, pán Saladin, som veľmi rád, že sme sa zoznámili, ale ukázali by ste nám, prosím, tú cestu?“ trochu nervózne sa opýtal Edward, snažil sa pôsobiť sebavedome, ale bolo vidieť, že je zmätený.
„Ukážem vám niečo lepšie. Nasledujte ma.“

Saladin vošiel do jaskyne, Elsa a Edward ho nasledovali. Po niekoľkých krokoch bolo odrazu vidieť svetlo z druhe strany. Vyšli z jaskyne. Ocitli sa vo veľkej, svetlom obliatej miestnosti. Keď sa otočili, za nimi bola iba stena a po jaskyni a Salazarovi ani stopa.

„Pristúpte bližšie Edward a Elsa.“

Edward a Elsa na seba pozreli a pristúpili bližšie k piatim trónom, ktoré sa týčili do výšky. Na každom z trónov sedela nejaká bytosť zahalená v brnení, boli to piati riaditelia škôl.

„Teraz je na čase, aby sa ukázalo, ktoré umenie ovládate a do krorej školy budete patriť,“ povedala jedna z osôb v brnení.

Nato sa postavila ďalšia osoba zdanlivo v ženskom brnení, natiahla ruku a povedala: „Elsa! Pristúp k predmetom, každý z nich predstavuje jeden element. Jeden z nich si vyber!“

Z ničoho nič sa vynorilo päť oltárov, na ktorých bolo päť predmetov. Elsa pristúpila k predmetom a v tom momente k nej priletel magický prsteň a posadil sa jej na pravý ukazovák.

Edward smelo pristúpil k predmetom, ktoré sa objavili. Keď stúpal bližšie, jeden z predmetov sa začal potácať až padol na zem. Bola to čaša s vodou. Voda tiekla po zemi až k Edwardovi, omotala ho ako had a vyparila sa.

„Je to jasné!“ Muž ktorý hovoril si zložil prilbicu z hlavy, rozostrel ruky a pokračoval: „Vítam ťa na mojej Škole pre dračích jazdcov, Edward.“ Na Saladinovej tvári bolo vidno naozajsné nadšenie.

K Edwardovi a Else pristúpil muž, ktorý ich odviedol na ich univerzity. Bez otázok ho nasledovali, celý natešení. Keď už odišli, Salazar sa otočil k ostatným predstaviteľom škôl a s utrápeným výrazom tváre povedal:

„Nech sa nikto nedozvie ich skutočnú identitu! Bolo by to príliš nebezpečné. Ani im samým to nepovieme, kým nepríde správny čas.“

Edrawd a Elsa stáli pred Školou čierneho draka, práve sa konalo privítanie prvákov. Predslov mal Salazar a Grifin, obaja vítali svojich nových žiakov a rozdelili ich do skupín na zoznámenie.

„Každému z vás sa objavi na ruke náramok istej farby. Podľa toho sa roztrieďte, spoznajte sa a užite si ples!“

Edward a Elsa boli v rovnakej farebnej skupine a snažili sa nájsť ďalších so zeleným náramkom. O chvíľu dobehol k nim akýsi chlapec.

- „Ahoj! Ja som Darius a vy ste?“ natešene na nich pozeral.
  „Ahoj, ja som Edward.“
  „Ahoj a ja som Elsa. Rada ťa spoznávam!“
  „Tak, čo sú vaše elementy?“ opýtal sa Darius, „môj je vietor!“ Lúskol prstami a pred nimi sa objavil malý víchor.
- „To je úžasné, ako si to spravil?“ celá nadšená sa opýtala Elsa. V tej chvíli k nim prichádali ďalší.
- „Ahoj, ja som Valtor. Bavíte sa tu o svojich schopnostiach?“ podal Else ruku v ktorej sa objavili červené ruže. „Ja som mág a podľa prsteňa na tvojej ruke usudzujem, že aj ty.“

Elsa sa pousmiala a obrala si kvety, ani si neuvedomila, že ten prsteň má stále na ruke. Bola dosť zaneprázdnená, aby zakrývala červené líca.

„No tak, nepredvádzaj sa toľko, Valtor.“ Ozval sa hlas spoza nich. Blížil sa k nim chlapec s rukami založenými ponad hlavu.
„Nežiarli, že som lepší ako ty, Loid,“ s úsmevom odpovedal Valtor.
„Ach, vždy sa musí predvádzať pred pekným dievčaťom. Som Loid, Valtorov mladší brat.“ Lúskol prstami a objavil sa plameň, ktorý vybuchol Valtorovi do tváre. „Môj element je oheň, a tie vaše?“

Elsa sa pousmiala a začala sa znovu červenať: „ Elsa, teší ma. Som mág, aspoň myslím.“

„Edward, mojím elementom je opak tvojho, teda voda, ale dúfam, že budeme dobrí priatelia.“

„Ako to myslíš?“ opýtal sa Darius s trochu zmäteným výrazom.

„No, vlastne, my sme sa dnes dostali sem, ale nič nevieme. Sme, no, zo sveta ľudí.“ Hovoril Edward kým ho neprerušil Valtor.

„Vy ste zo sveta ľudí, to naozaj? Ako to, že máte nejaké schopnosti?“

„To nevieme ani my. Vieme iba, že sme tu a na ktorých izbách sme ubytovaní.“

„A nevieme ani, kde tie izby sú.“ dodala Elsa.

„No konečne nejaká otázka, na ktorú vieme odpovedať. Takže toto sú dve školy. Jedna pre elemntárov a druhá pre čarodejníkov. Ale internát máme spoločný a aj niektoré predmety. Vaše veci sú už na izbách.“

Elsa sa snažila niečo povedať ale Loid ju zastavil. Valtor zhodil svoj plášť, postavil sa, poobzeral sa dookola a začal hovoriť:

„Už je dosť neskoro, mali by sme ísť na večeru, už som aj hladný.“

Elsa si všimla, že Valtor má dlhé vlasy, vypracovanú hruď a chudé telo. Celkom sa jej páčil, ale nechcela sa dať zlákať ďalším krásavcom.

„Poďme, otvorím náš portál.“

„Wow, to je úžasné!“ vyskočil Edward, akoby zrazu všetko bolo možné.

„Len aby sme zasa neskončili v mrazivých horách ako minule, že Valtor,“ drzo a povýšenecky odvrkol Loid. Po celú dobu sa bavil s ostatnými, užíval si to, ale zo svojej tváre nevypustil ani jednu emóciu navyše.

Valtor vystrel ruky dopredu, prstami znázornil nejaký znak a pred nimi sa vytvoril portál. Všetci cez neho prešli.

„No super, a teraz musíme ísť do tej jeálne aj tak pešo. Kam si nás to poslal?“

Všetci sa ocitli v prístavnej časti školy, našťastie, niekoľko metrov od jedálne.

„Počujete to? Čo to je?“ celý nadšený sa opýtal Darius. Vo vetre sa šíril náraz krídel a drnčanie kovu. Zleteli k nim traja draci.
„Pozrite sa! To sú Stela a Dafne a ešte niekto, to je - Andromeda!“

Dafne bola celá v bielom, s bielymi dlhými vlasmi a náramkom s bielym mesiacom. Stela zasa celá v čiernom, s čiernymi vlasmi a náramkom s čiernym mesiacom. S nimi leteli aj dvaja draci bez jazdcov. Draci sa odpútali od svorky a začali sa správať zvláštne. Prileteli k Edwardovi a Else, poklonili sa a čakali.

„Čo mám robiť ?“ pýtal sa Edward celý udivený.
„Iba sa im pokloňte a sadnite si na nich.“
„Čo? To nemyslíš vážne!“ Edward sa bál, pomaly sa blížil k drakovi. Poklonil sa mu, dotkol sa ho a vysadol naň. To isté spravila Elsa. Obaja boli užasnutí.
„Dobre, poďte už dole, ideme sa najesť. A kde je vlastne Andromeda?“

Andromeda sa vyparila a ani sa im neprihovorila. Ďalšie ráno prišiel za Edwardom a Elsou sám Saladin.

„Zdravím vás! Predtým, než mi skočíte do reči, ponúkam vám možnosť, ako sa naučiť ovládať svoje elementy. Na škole sa nachádza miestosť, v ktorej čas plynie pomalšie, tam by ste ich mohli skúšať ovládnuť.
„Ďakujeme, pán Saladin, vážime si to, viete...“ Elsa sa snažila vyjadriť svoju vdačnosť no Saladin ju prerušil.
„V poriadku, nemáte zač. Teraz sa ponáhľajte na hodinu.“

O šesť mesiacov neskôr

Edward a Elsa trávili všetok voľný čas s novými priateľmi a zároveň sa snažili naučiť svoje umenie. Zo začiatku mal Edward problémy, ale nakoniec sa mu to podarilo a stával sa veľmi silným. Else sa od začiatku darilo, dokonca sa stávala lepšia ako Valtor. Rodičom volali niekoľkokrát

do týždňa. O pol roka prišiel list s kráľovskou pečaťou. Andromeda sa ponáhľala za Saladinom.

„Nie je tu, práve naňho čakám," Edward stál opretý o dvere Saladinovej pracovne.
„Ty si Andromeda, však? Tá bojovníčka štvrtej kategoórie."

V skutočnosti Edward nemohol prestať myslieť na ňu od momentu, ako sa prvýkrát stretli.

„Áno, počuj, potrebujem tento list odovzdať priamo Saladinovi."

Neukázala žiadnu emóciu, ani slušne neodzravila. Saladin prišiel o chvíľu:

„Mojí drahí, čo vy tu?" Saladin zbadal symbol na liste. Vedel, čo to znamená.
„Andromeda, choď, prosím, po tvoje kamarátky, profesorov a Edwardovu skupinu. Ihneď!"
„Čo sa deje, pán profesor?" opýtal sa Edward.

Saladin iba vošiel do pracovne a začal si leštiť brnenie, to robil vždy, keď bol v strese. Prečítal si list tak, aby ho Edward nevidel.

„Drahí moji, som veľmi rád, že ste sem prišli." Saladin sa prechádzal po miestnosti a rozprával.
„Čo sa deje? Prečo si nás sem zavolal všetkých?" ostatní profesori sa vypytovali tiež.
„Prosím, upokojte sa. Po prvé, tento rok bude výnimočný. Nastane zmena, naše školy sa budú musieť spojiť. Škola na Temnej strane bol dobytá Temnou armádou."

Profesori si začali šuškať a niečo chceli povedať.

„Prosím, neprerušovať. Potrebujeme vybudovať obranu, preto som vás pozval. Škola sa musí pripraviť na útok!" Saladin sa nadýchol a dodal: A Edward a Elsa, zajtra nás prídu navštíviť vaši rodičia, kráľ a kráľovná Severu."

Všetci odišli z miestnosti, Edward a Elsa iba pochmúrne pozerali do zeme. Netušili, čo sa deje.

Ďalší deň ráno prišla celá kráľovská légia. Všeci nadšene vítali kráľovskú rodinu. Edrward a Elsa čakali na svojcih rodičov v Saladinovej kancelárii.

„Edward, Elsa! Poďte sem, nech vás objímeme!“

Obaja sa rozbehli k rodičom.

„Čo toto celé znamená, mami?“ Elsa si sadla a čakala na odpoveď.
„Možno to bude ťažké pochopiť, ale počúvajte a nesúďte nás.“

Edward sa nahol, zložil si ruky a začal počúvať.

„Naša rodina vládne Severu tohto sveta. To znamená, celej svetlej strane. A keďže tu prebieha vojna Svetla a Tmy, sme vo večnom ohrození. Chceli sme, aby ste žili ďalej od všetkého, kým nebudete pripravení. Nemohli sme vám nič povedať, pre vaše bezpečie.“

Rodičia vysvetľovali Edwardovi a Else, prečo pred nimi skrývali ich pravú totožnosť a rozoberali, ako pokračovať dalej.

V ten deň prišli aj študenti z ostatných škôl a s nimi aj zlé správy o bojoch. V rovnakom čase pribehla Andromeda so správou, že sa blíži Temná armáda.

„Toto nie je dobré, potrebujeme rýchlo reagovať. Profesorov poprosím, aby čo najskôr s vojakmi vyvinuli plán obrany. Kráľ Richard, je možné aby sa k nám pripojila armáda?
„To, naneštastie, nie je možne, vojaci bojujú už na Južnej strane. To, čomu čelíme, musíme zadržať sami.“
„Dobre teda. Každý z prítomných bude mať svoju skupinu a budete pracovať v pároch. Elsa - Valtor, Loid - Dafné, Darius - Stela a nakoniec Edward a Andromeda.“

Všetci sa bez otázok rozbehli. Chalani boli šťastní, že boli so svojimi láskami, aj Valtor mal blízko k Else, len u Edwarda to škrípalo.

Počas niekoľkých dní prebiehalo budovanie obrany a výcvik ostatných. Všetci sa báli, ale zároveň si užívali spoločný čas, možno posledný.

„Edward, myslíš si, že ich dokážeme poraziť?“
„Myslím, teda dúfam, Andromeda. Vieš, je tu ešte niečo..“

Edward strávil s Andromedou pomerne dosť času a zistil, že majú toho veľa spoločného. Chystal sa jej povedať, čo cíti.

> „Pozri, Edward, chcem ti niečo povedať. Nebavila som sa s vami, lebo, lebo ja nie som veľmi spoločenský typ. Ale s tebou sa cítm inak...“

Edward sa otočil k nej, chytil ju za ruky a pobozkal:

> „Stačí toto ako odpoveď?“

Vzápätí sa ozval zvuk trúb. Prišla Temná armáda, ako ju očakávali. K Loidovi sa blížilo 500 vojakov, Dafné vytvorila bariéru, do ktorej ich uzavrela, armáda napochodovala priamo do pasce. Ostatní vylievali výbušnú zmes na vojakov, Loid lúskol prstami a všetkých 500 vojakov sa ocitlo v ohnivej pasci. Darius vyvoril tornádo, ktoré odfúklo ďalšiu hromadu vojakov a ostré Steline svetelné lúče ich dorazili. Elsa sa snažila, ako sa dalo, porážala jedného protivníka za druhým, no jeden vojak odrazil jej útok a zrazil ju na zem. Valtor sa rozbesnený rozbehol k nej a vojaka premenil na prach so slovami, že nikto neublíži jeho Else! Ku koncu mágovia otvorili portál do temnoty, Edward spolu s Andromedou vytvorili obrovskú vlnu, ktorou zahnali vojakov do portálu. Darius a Loid spojili sily, čím rozpútali pekelný plameň, ktorý zafungoval rovnako. Temná armáda bola porazená, konečne nastal mier! Edward a jeho družina ôsmich bojovníkov sa zaprisahala, že bude chrániť mier v tomto svete.

~

SPOLU TO
ZVLADNEME